

Lohorový Hlas

XI. ročník

č. 1/2018

ISSN 1338-0273 * EV 4004/10

zdarma

V roku 2018 po nových cestách...

Stupavská ulica v roku 1974 a dnes.

Slovo na úvod!

Všetky povery a zvyky na Nový rok boli orientované na budúcnosť. Ľudia chceli jednak spoznať, aká bude, ale aj zabezpečiť, aby sa v nastávajúcom roku všetko, na čom záležalo – hospodárstvo, zdravie, rodinné vzťahy – vyvíjalo priaznivo. Napríklad vládlo presvedčenie, že tak, ako sa budú k sebe členovia rodiny správať na Nový rok, bude to po celý rok.

Nový rok sa odjakživa v rodine začínal vzájomným vinšovaním. Vinšov jestvuje veľa a mnohé sa s nevelkými obmenami používajú až dodnes. Novoročné pranostiky tvrdia, že ako je v deň Nového roka, taký bude celý rok.

Dobrý rok nám zvestuje jasná, tichá a pokojná novoročná noc. A tá veru bola! Svietili hviezdy, mesiac, celá obloha bola ožiarená ohňostrojmí. Víťame teda rok 2018!

Sme šťastní, že sme starý rok prežili a dožili sa nového. Nie každý mal to šťastie. Vždy, keď sa lúčime so starým rokom, je nám akosi smutno. Veď si uvedomujeme, že každý môžeme prežiť len jeden jediný raz. Ten máme teda za nami. Aký bol, čo nám priniesol a čo vzal, si zhodnotí každý jeden z nás.

A aký bude ten nový? Čo nás čaká? Pred nami je netušená budúcnosť. Každý má však predurčenú tú „svoju cestu“. „Cestu do neznáma!“ Hybnou silou je však túžba po novom, nepoznanom.

Zastavme však na chvíľu tie rozbehnuté kroky ... Poobzerajme sa vókol seba! Zistíme, že naša dedina prechádza obnovou. Pekné nové cesty, chodníky, nové domy, ulice a ten prívál nových „mladých“ tvári ... Prívál novej energie! Žeby Zohor túžil zhodiť staré šaty? Alebo nadobúda novú tvár? Ale veď to je prirodzená túžba každého človeka, mať niečo nové a pekné. Takže skúsme vyhrnúť rukávy a priložiť ruku k dielu. Za šťastnú budúcnosť, za pokojný a bezpečný život. Aby všetky cesty prechádzali spoločnou križovatkou. A tou je naša domovina. Tak toto je naše predsavzatie, naše spoločné želanie ...

Vítame teda rok 2018!

Za redakciu Jana Cabadajová

Otázka pre starostu Martina Zálesňáka.

Pán starosta, čo priniesol rok 2017 ohľadne výstavby v Zohore a aké najväčšie zmeny z Vášho pohľadu sa v našej dedine udiali? Môžeme očakávať aj v novom roku 2018 pokračovanie výstavby, rekonštrukciu cestnej infraštruktúry?

V roku 2017 sme prebudovali stavebne i administratívne denný stacionár na zariadenie pre seniorov s celoročnou prevádzkou pre 11 klientov. V týchto istých priestoroch nám funguje aj denný stacionár pre seniorov s kapacitou 5 osôb.

V rámci dopravnej infraštruktúry sme zrekonštruovali Stupavskú a Poľnú ul. Zrekonštruovali sme chodníky okolo parku na Domkárskovej a Lábskej ul., chodník pri parku Obchodná ul. a časť chodníka na Lábskej ul.

Dobudovali sme časť splaškovej kanalizácie na ul. Nad Potokom. Momentálne sa ukončujú práce na rozšírení kapacity ČOV (I. etapa). Tu sa nám podarilo zohnať investora. Obec tak ušetrila cca. 100 000 €. V tomto čase prebiehajú administratívne prípravy na začatie druhej etapy. Tak isto sa nám

podarilo zohnať dotáciu vo výške 8 000 € od BSK na výmenu okien v kultúrnom dome (hlavná sála, priestory pod pódium...).

V tomto roku 2018 je na pláne rekonštrukcia ul. Na Záhumní, Mlynská a časť ul. Dolná (pri OcÚ). Pri týchto stavbách „rozbiehame“ verejné obstarávanie. V príprave sú práce na rekonštrukciu chodníka na Školskej ul. Tu by sa mohlo s výstavbou začať na jar. Na jar by sme chceli začať s výstavbou parkoviska pri školskej jedálni. Na parkovisko sme taktiež zohnali investora, čo značí úsporu pre obec okolo 35 000 €. Máme vypracovanú projektovú dokumentáciu aj na výstavbu chodníka na Kováčskej ul. Bohužiaľ sa nám do dnešného dňa nepodarilo vysporiadať všetky majetkovoprávne vzťahy.

V roku 2017 sme sa zapojili do projektu „Prevencia kriminality“. Ako úspešný žiadateľ sme dostali od Ministerstva vnútra SR dotáciu 10 000 € na „Rozšírenie kamerového systému“. Za tieto financie by sme chceli v tomto roku osadiť nové kamery v oblasti železničnej stanice a na výjazdoch z obce smer Stupava a Vysoká pri Morave.

Uvítanie detí do života obce

V piatok, dňa 24. novembra 2017 sa opäť konalo na Obecnom úrade v Zohore slávnostné uvítanie detí do života obce. Deti privítal, ako inak, pán starosta spolu s niektorými prítomnými poslancami. Program krátkého podujatia prišli spestriť naše detičky oblečené v krojoch z MŠ v Zohore spolu s pani učiteľkami, za čo im aj touto cestou chceme srdečne poďakovať. Hoci bolo pozvaných spolu 20 detí s ich rodičmi, podujatia sa zúčastnilo len

jedenásť a ich mená sú zapísané v Pamätnej knihe obce Zohor. Pre každé dieťa bol pripravený malý darček a pre mamičku kytička. Veríme, že toto milé podujatie sa všetkým prítomným páčilo a v tejto tradícii sa bude aj naďalej pokračovať!

Mgr. Jana Šimberová

Činnosť Obcej polície Zohor

V období od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2017 bola činnosť obecnej polície zameraná na ochranu majetku obce a občanov, na dodržiavanie všeobecne záväzných nariadení obce, na dodržiavanie verejného poriadku v obci, dodržiavanie dopravných predpisov a pod. To všetko bolo realizované v spolupráci s Obvodným oddelením PZ Stupava, kriminálnou a dopravnou políciou OR-PZ SR Malacky a PMJ KR-PZ SR Bratislava. Obecná polícia sa v oblasti dopravy zamerala hlavne na parkovanie pri pekárni a pri základnej škole, kde vodiči parkujú v protismere, na priechode pre chodcov a na miestach, kde je to vodorovnou a zvislou značkou zakázané. Uvedené priestupky boli vybavené pokutou, oznámením na dopravný inšpektorát a hlavne dohovorom. V uvedenom sa bude aj naďalej pokračovať.

Počas uvedeného obdobia bolo od občanov prijatých 125 oznámení týkajúcich sa hlavne rušenia nočného klúku, susedských sporov, požívania alkoholu na verejnosti, rôznych krádeží, dopravných priestupkov a pod. Za celý rok 2017 tak bolo od občanov prijatých 289 oznámení. Všetky oznámenia boli preverené a boli vykonané opatrenia na vykonanie nápravy, resp. boli vyrozumené príslušné zložky, ktoré boli kompetentné vo veci konať.

Ďalej bolo odchytených 6 psov, z ktorých bol 1 odovzdaný do Slobody zvierat a 5 psov bolo vrátených majiteľovi.

Obecná polícia zabezpečovala počas roka akcie, ktoré usporiadal obecný úrad a to hodový jarmok, cibulový jarmok, výstavy v kultúrnom dome, lampiónový sprievod, Mikuláša a pod.

Boli dané návrhy na rozšírenie kamerového systému, v priebehu roku 2018 sa bude kamerový systém ďalej rozširovať. V niekoľkých prípadoch bol kamerový záznam poskytnutý rôznym zložkám štátnej polície, kde pomohol k objasneniu skutkov.

Vybrané skutky riešené obecnou políciou:

Na základe požiadavky DI ORP PZ Malacky sme spracovali záznam z kamerového systému vo veci dopravnej nehody zo dňa 16. 7. 2017 o 07.45 h, ktorá sa stala na križovatke ciest Lábska – Lozornianska, kde vodička vozidla nedala prednosť cyklistovi, ktorý išiel po hlavnej ceste. Záznam bol odovzdaný k ďalšej služobnej realizácii.

Dňa 23. 8. 2017 bol nájdený za železničným prejazdom na poľnej ceste nepojazdný vrak osobného motorového vozidla. Zistili sme majiteľa vozidla, ktorým bol Peter S., bytom Gajary, ktorý bol vyzvaný, aby vrak odstránil, čo aj vykonal.

Dňa 4. 9. 2017 v čase o 20.05 h bolo telefonicky hliadke nahlásené, že na ulici Na záhumní niekto spaľuje lístie. Oznámenie bolo preverené, bola zistená osoba, ktorá lístie spaľovala, bola vyzvaná, aby oheň uhasila, čo aj hneď vykonal.

Dňa 15. 9. 2017 v čase 22.05 h bolo telefonicky nahlásené rušenie nočného klúdu pred potravinami COOP Jednota na ulici Struhárová. Vec bola preverená na mieste sa nachádzal Pavol S. zo Zohora, ktorý bol upozornený, že ruší nočný klúd a má s uvedeným konaním prestať, čo aj vykonal.

Dňa 13. 10. 2017 v čase o 23.25 hod. bolo oznámené, že pred COOP jednotou je odstavené auto, občania v ňom majú pustenú hudbu a rušia nočný klúd. Vec bola vybavená na mieste, nachádzali sa tu Ľuboš H., Róbert S. a Viliam Š., všetci zo Zohora.

Dňa 18. 10. 2017 počas služby v čase o 13.15 h sme zistili poškodenie vchodovej brány na štadióne. Bol prezretý kamerový záznam, kde bolo zistené, že bránu poškodilo mot. vozidlo zn. Ford. Bol zistený majiteľ vozidla, ktorý dal bránu opraviť na vlastné náklady. V ten istý deň v čase o 23.30 h počas hliadkovej služby bol zistený pri bytovke na ul. Železničarska požiar plastového kontajneru na odpadky, ktorý bol opretý o stenu bytovky. Poodšúvali sme ostatné kontajnery, aby sme zabránili rozšíreniu požiaru, vyrozumeli sme hasičov a informovali obyvateľov bytovky, aby si preparovali autá.

Dňa 21. 10. 2017 v čase o 18.00 hod. hliadka zistila únik vody v objekte domu smútku v Zohore. Vykonal sme opatrenia k odstráneniu havárie.

Dňa 15. 11. 2017 v čase o 15.30 hod. sa dostavil na OP Zohor Karol B., bytom Zohor, s tým, že našiel osobné doklady na meno Ján Č., z Nitry. Bol zistený telefonický kontakt na poškodeného a doklady mu boli odovzdané.

Dňa 23. 11. 2017 v čase o 23.00 hod oznámila občianka Zohora rušenie nočného pokoja pri kultúrnom dome. Na mieste sa nachádzali Milan B., Roman K. a Gejza S., všetci zo Zohora. Vec bola vybavená na mieste dohovoru.

Dňa 4. 12. 2017 v čase o 20.20 h telefonicky oznámil občan Zohora, že na ulici Obchodnej, neznáma osoba preskočila do predzáhradky domu. Vec bola preverená, objekt bol za prítomnosti majiteľa prezretý, osoba nebola nájdená, porušenie objektu nebolo zistené.

Dňa 15. 12. 2017 v čase o 20.50 h bolo telefonicky hliadke nahlásené, že na ulici Staničná leží na ceste podnapitá osoba. Vec bola preverená, osobe bola privolaná RZP, nakoľko menovaný mal na zátylku hlavy krvavé zranenie. RZP menovaného previezla do NsP Malacky.

Dňa 22. 12. 2017 v čase o 21.20 h telefonicky oznámila občianka Zohora, že po Krátkej ulici chodí nejaká osoba, ktorá skúša kľučky od motorových vozidiel. Vec bola preverená, na mieste sa nachádzal Pavol S., bytom Vysoká pri Morave. Bola zistená totožnosť osoby a skontrolované všetky autá na uvedenej ulici. Nebolo zistené žiadne poškodenie auta, ani žiadne krádeže vecí z áut.

Obecná polícia Zohor

Uznesenie č. 25

zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce Zohor zo dňa 20. 12. 2017

A: Berie na vedomie:

1. určenie overovateľov zápisnice: Mgr. Marek Granec, Miroslav Kovár;
2. určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kafková;
3. správu komisie výstavby, ŽP a ÚP.

B: Schvaľuje:

4. členov návrhovej komisie v zložení: Mgr. Vladimíra Jakobová, Ing. Ivan Mackovič, Jozef Gerthofer;
5. program zasadania obecného zastupiteľstva;
6. Návrh VZN obce Zohor č. 6/2017 o poplatkoch za úkony vykonané obcou Zohor v znení schváleného pozmeňovacieho návrhu;
7. cenovú ponuku: Predĺženie rekonštrukcie cestnej komunikácie na Stupavskej ulici, spoločnosti Cesty Nitra, a. s., Murgašova 6, 949 78 Nitra za cenu 5 394,79 € s DPH;
8. Požiarny poriadok obce Zohor;
9. darovaciu zmluvu o bezodplatnom prevode pozemku, parcela č. 21692/2 o výmere 387m², do vlastníctva obce Zohor, od spol. BEL-HOUSE, a. s. Volgogradská 13, 080 01 Prešov;
10. darovaciu zmluvu o bezodplatnom prevode pozemku, parcela č. 21716/2 o výmere 523m², do vlastníctva obce Zohor, od spol. BEL-HOUSE, a. s. Volgogradská 13, 080 01 Prešov;
11. darovaciu zmluvu o bezodplatnom prevode pozemku, parcela č. 21668/8 o výmere 382m², do vlastníctva obce Zohor, od Margity Hurtovej, Školská 12, 900 51 Zohor a Tibora Kostku, Školská 12, 900 51 Zohor;
12. darovaciu zmluvu o bezodplatnom prevode pozemku, parcela č. 21707/2 o výmere 667m², do

- vlastníctva obce Zohor, od Libora Matloviča, Nám. 1. mája 21, 900 51 Zohor;
13. darovaciu zmluvu o bezodplatnom prevode pozemku, parcela č. 21748/7 o výmere 527m², do vlastníctva obce Zohor, od Jozefa Valentína, Záhradná 3, 900 51 Zohor;
14. Dodatok č. 1 k Zmluve o dielo zo dňa 16.11.2016 uzatvorenú s firmou NOVOTA ART, s.r.o. so sídlom Mateja Bela 6, 811 06 Bratislava, IČO: 35788674, ktorým sa mení čas plnenia diela na apríl – jún 2018;
15. vyhlásenie Obchodnej verejnej súťaže na predloženie najvhodnejšieho návrhu na uzatvorenie Nájomnej zmluvy na prenájom nebytových a bytových priestorov, ktoré sa nachádzajú v budove súp. č. 565 postavenej na pozemku registra „C“ KN parc.č. 7765/11 nachádzajúcom sa v k. ú. Zohor, evidovanej na LV č. 1390, ktorá je vo vlastníctve obce;
16. obchodné podmienky Obchodnej verejnej súťaže s pripomenkami;
17. udelenie ceny obce Zohor: páni MVDr. Miloslavovi Struhárovi. .

C: Nesúhlasí:

1. s podaním žiadosti o nenávratný finančný príspevok v rámci Operačného programu Kvalita životného prostredia pre projekt „Kompostárenie biologicky rozložiteľných odpadov“.

D: Vydáva:

1. Všeobecne záväzné nariadenie obce Zohor č. 6/2017, o poplatkoch za úkony vykonané obcou Zohor.

Cirkevný spevácky zbor GLÓRIA

SPOMIENKA, POĎAKOVANIE A POZVANIE

Spomienky nám pomáhajú prežiť, poďakovanie je našou zázračnou silou. 25 rokov v živote človeka to je detstvo a mladosť. 25 rokov v živote zboru je to viacgeneračná, úctyhodná doba naplnená množstvom krásnych spomienok, príbehov, koncertov, stretnutí, radosti i smútku, veľa dodnes trvajúcich vzácných priateľstiev doma, na Slovensku i v zahraničí.

O jeho vzniku, úspechoch, uznani, účinkovaní, členoch, priateľoch a zážitkoch sa toho napísalo už dosť. Avšak unikátny multižánrový koncert, plný skutočných priateľov a významných hudobníkov, ktorí prišli pozdraviť jubilanta, ten sa nevidí každý rok. Jubilejný koncert Glórie nebol len o stretnutí, ale najmä to bola oslava spevu, autorskej a interpretačnej hudby. Ak koncert vyčarí divákovi na tvári úsmev, v srdci radosť a v duši pokoj, potom je to ten správny spôsob oslovenia našich priaznivcov i hostí, ktorí ako vždy zaplnili náš kostol.

Celý rok 2017 bol pre zbor oslavou 25 rokov pôsobenia pod názvom Glória. Začalo to spomienkou na dvorných zohorských hudobníkov a priateľov, Franka a Dominika Haramiových, nasledoval pozdrav na výročnom spomínanom koncerte, pokračovaním a najmä poďakovaním bola púť k našej nebeskej Matke Panně Márii do rakúskeho pútnického mestečka Mariazell. Toto miesto sa stalo po 3-ročnom putovaní našim „duchovným domovom“.

16. septembra sme tak ako po iné roky prišli do Baziliky Narodenia Panny Márie v Mariazell, aby sme spievanou liturgiou oslávili toto posvätné miesto a tiež poďakovali za spomínaných 25 rokov činnosti zboru. Doprevádzal nás i náš majster Slovenska v hre na lesný roh, Jakubko Badrna, spolu so svojím priateľom Norbertom Mičekom. Úžasný zamatový hlas lesného rohu spolu s trúbkou znel bazilikou spolu so zborovým spevom v piesňach z „Brixihho mše“. Po sv. omši zbor minikoncertom privítal a pozdravil ako po iné roky slovenských pútnikov, ktorí aj napriek nie príliš priaznivému počasiu neváhali prísť pozdraviť Pannu Máriu. Po sv. omši sme svorne prešli Kalváriu – Krížovú cestu s modlitbami, piesňami s doprovodom našich trubačov i hovoreným slovom d. p. farára ThDr. Mariána Červeného, PhD., farára z Čunova.

Cesta domov nám rýchlo ubehla a modlitba posvätného ruženca nás sprevádzala šťastne domov, vo večerných hodinách. Pri príchode domov do Zohora si všetci pútnici pri kultúrnom dome s hudobným doprovodom našich muzikantov svorne od srdca spoločne zaspievali ľudovú pieseň. Ako inak by mohol spevácky zbor osláviť koniec roka a vianočné sviatky, ak nie piesňou. Veď nie nadarmo sa hovorí „kto spieva, dvakrát sa modlí“.

Ing. Olga Hladíková

MAMMA MIA!

Predvianočné obdobie plné zhonu či už doma, alebo v práci sme si mohli vďaka Bibiane Štefanovičovej spestriť návštevou divadla. Je to človek, ktorý sa stará o náš kultúrny rast. Neváha a na úkor svojho voľného času zoženie lístky, zabezpečí autobus. Stačí naznačiť, že to alebo ono by sme si mohli ísť pozrieť, a ako sa hovorí: „než bys řekl švec“, už sedíme v divadle.

Keď sa ma v novembri spýtala, či chcem ísť na muzikál MAMMA MIA!, neváhala som ani sekundu, veď pesničky švédskej skupiny ABBA sú mojim detstvom. A veru nebola som sama, takých sa nás pozbieralo za plný autobus.

„Muzikál MAMMA MIA! predstavuje celosvetový divadelný fenomén a obrovský divácky úspech. Každý deň sa po celej zemeguli odohrá minimálne sedem predstavení a to najmenej na troch kontinentoch. MAMMA MIA! obsahuje všetky nesmrteľné hudobné hity skupiny ABBA, ktoré sú umne prepojené s dojímavým a vtipným dejom: dvadsaťročná Sophia v snahe zistiť, kto je jej otcem, ožíví minulosť svojej mladej slobodnej matky Donny. A to všetko je rámcované krásami

čarovného gréckeho ostrova. Slnko, more a láska! Príbeh romantickej lásky dvoch generácií.

Od premiéry v Londýne (v roku 1999) a na Broadwayi (v roku 2001) sa muzikál MAMMA MIA! hrá v dvadsiatich dvoch jazykoch a žne úspechy až po Čínu! Diváci sa všade na svete vynikajúco zabávajú. Smejú sa na vtipných situáciách, plačú pri dojímavých scénach. Nechajú sa unášať ľahkosťou plynutia divadelného času, strhnúť prekvapivými zvratmi, rozosmiať komickými gagmi. Známe hudobné čísla sú podporené javiskovo fascinujúcou choreografiou. A to všetko na pozadí malebnej scenérie, doplnené oku lahodiacimi pastelovými kostýmami. Zlatým klincom predstavenia je, samozrejme, finále muzikálu, keď všetci herci spolu s hľadiskom spievajú zmes hitov: Mamma Mia, Dancing Queen a Waterloo. A spoločne tancujú! Hľadisko aj javisko!

MAMMA MIA! sa hrala a hrá vo vyše štyridsiatich krajinách na všetkých kontinentoch a potešila už vyše 56 miliónov divákov na celom svete. A teraz prichádza k nám v slovenskej premiére s originálnymi slovenskými textami od Martina Sarvaša, ktoré vás pobavia, chytia za srdce a ktoré si budete ešte dlho pospevovať! Týmito slovami pozýva divákov na predstavenie, ktoré je do konca marca beznádejne vypredané, divadlo Nová scéna v Bratislave“.

Veľmi som sa tešila, ale zároveň som mala obavy zo slovenského prekladu piesní, veď predsa len originál je originál. Moje obavy však boli zbytočné. Bolo to veľkolepé. Čerešničkou na torte bola mnou veľmi obľúbená Malačanka Soňa Norisová, ktorá hrala hlavnú rolu, postavu Donny. Mali sme ju možnosť privítať aj u nás, nakoľko je členkou skupiny Braňa Kostku Fragile.

„BIBI“, máš veľkú zásluhu na tom, že nielen ja, ale veľká zohorská divadelná rodina mala tú možnosť vidieť mnoho pekných a zaujímavých divadelných predstavení a muzikálov, a za to by sme sa ti chceli veľmi pekne poďakovať.

Už teraz sa teším, čo pre nás prichystáš nabudúce. Bude ťažké prekonať MAMMU MIU!, ale viem, že ty to dáš.

J. Ščepánková, H. Piačková

Advent v Zohore

Najkrajšie sviatky roka sú už minulosťou. Zase sme starší, múdrejší a bohatší na zážitky, skúsenosti ...

Adventné obdobie k nám tohto roku priniesol Mikuláš. Keďže má toho Mikuláš veľa, do našej dediny zavítal už v sobotu 2. decembra. Plný kultúrny dom praskal vo švíkoch, deti a rodičia za sprievodu detskej hudobnej skupiny Vega netrpezlivo očakávali jeho príchod. Divadlo Šáchor pre návštevníkov pripravilo krátky zaujímavý rozprávkový príbeh.

Zohorské deti asi po celý rok poslúchali, lebo Mikuláš si so sebou priviedol len krásnych anjelíkov a čertov nechal doma. Tí sa pripravovali na návštevu základnej a materskej školy. Všetky deti Mikuláš potešil balíčkom plným sladkostí. Spolu s pomocníkmi mali práce vyše hlavy. Už, už sa zdalo, že balíčkov bude málo. Ale našťastie všetko dopadlo dobre a všetky deti odchádzali s balíčkom a úsmevom na tvári. Po programe sa celý kultúrny dom aj s Mikulášom a anjeli mi vybrali von, kde už čakal krásne ozdobený vianočný stromček, ktorý ešte donedávna hrdo stál na dvore u rodiny Fórovej. Spoločne ho rozsvietili a s radosťou, že Mikuláš na ne nezabudol, odchádzali domov.

Vďaka patrí divadlu Šáchor za program a obecnému úradu sa finančnú podporu.

Foto: Divadlo Šáchor

Na občanov Zohora a farníkov čakalo v prvú adventnú nedeľu veľké prekvapenie. Z fontány pred obecným úradom sa vďaka občianskemu združeniu *A proč né?* stal jeden veľký, krásny adventný veniec, ktorý odobril pán starosta a posvätil pán farár Komorný. Výborný nápad, i keď zopár skeptikov si myslelo, že tam dlho nebude, vydržal až do konca vianočného obdobia.

Prvá adventná sviečka svietila v parku pred kostolom a ďalšiu na venci v kostole zapálili na adventnom koncerte členky chrámového zboru Cantate Domino. Tento koncert už dlhodobo pripravuje Občianske združenie Zohorské ozveny.

To, že speváčky a speváci Cantate Domino si pre svojich návštevníkov vedia vždy pripraviť krásne piesne, vieme všetci, veď ich spev sa neraz ozýva na slávnostných omšiach. Ale teraz pre nás prichystali

prekvapenie v osobe skvelého hosťa, organového virtuóza Mareka Vrábela. Lenže, ako sa hovorí, človek mieni a pán Boh mení. V prípade pána Vrábela to bola choroba, ktorá mu neumožnila prísť nám predviesť svoje umenie. Snáď nabudúce.

I cez to všetko sa koncert konal a bol super. Piesne striedali básne známych básnikov a majstrov slova - M. Chudu, V. Turčányho a M. Rázusa v podaní úžasnej recitátorky Moniky Jurkovičovej. Pod dirigentskou taktovkou pána S. Somorjaia a M. Mackovičovej, ktorá ako vždy koncert moderovala, zaspeval chrámový zbor piesne, ktoré nás naladili na vianočnú nótu.

Foto: M. Kimlička

Záverečné slovo patrilo pánovi farárovi Komornému, ktorý privítal vzácného hosťa pána farára Sabola, rodáka zo Zohora a poďakoval všetkým, ktorí svojou účasťou prispeli k sviatočnému dňu.

K obdobiu adventu v našej dedine nezamazateľne patria aj vianočné trhy. Kultúrny dom sa zaplnil predajcami rôzneho vianočného tovaru. Nechýbali ani žiaci základnej školy s koláčikmi a detským punčom, skauti s krásnymi vianočnými ozdobkami, mamičky z Motýlika. Nechýbalo kvetinárstvo Zuzana, med a vianočné oblátky pána Valenta a pani Zálesňákovovej, sviečky z medových plástov, šikovné pekáčky ponúkali vianočné koláčiky, syrári syr a korbáčiky a prútkari prútené košíky a pečienka od Marišky tu na návštevníkov čakala tiež. Najväčším lákadlom však určite bol punč a koláčik od pána starostu a poslancov obecného zastupiteľstva. Veď nie každý deň máme príležitosť si s nimi pokecať.

Foto: J. Ščepánková

Poslednú adventnú sviečku na venci sme si zapálili na obed na Štedrý deň, a večer už sme zasadli k štedrovečernému stolu.

Za redakciu ZHJ. Ščepánková

Foto: OZ A proč né?

VIANOCE S GLÓRIOU

Takto vníma Vianoce už 26 rokov veľa „skalných“ i nových návštevníkov vianočného koncertu zboru Glória, ktorý sa uskutočňuje pravidelne každý rok na sviatok sv. Štefana. Tento koncert bol i v roku 2017, v ktorom Glória oslavovala svoje 25. výročie od pomenovania zboru. Sú ľudia, ktorí si už hovoria, že sú našimi „maskotmi“, pretože nevynechajú náš vianočný koncert ani jeden rok. Každoročne nás potešia i noví návštevníci nielen zo Zohora, ale i z okolitých dedín, z Bratislavy, ako aj iných miest Slovenska. Aj tieto Vianoce s Glóriou v zaplnenom zohorskom kostolíku boli oslavou a radosťou z narodenia malého Ježiška. Zbor viedla jeho dlhoročná dirigentka Magda Jana Valovičová, sólový spev M. J. Valovičová, Oľga Hladíková, malá Tamarka Paldaufová, na lesný roh hral Jakubko Badrna, orgánom doprevádzala Zuzka Paldaufová a hovoreným slovom Gitka Benkovičová. Glória zaspievala známe i menej známe vianočné koledy. Návštevníci koncertu odmenili zbor, tak ako po iné roky, „standing ovation“, úsmevom a úprimným poďakovaním.

Čím je človek starší, tým intenzívnejšie vníma, čo sa okolo neho deje a je citovo zraniteľnejší. Preto slová radosti a uznania sú pre náš vekovo starší zbor obrovským potešením a povzbudením.

Nedávno som si vypočula poslednú rozlúčku, kde zaznelo porovnanie človeka ku stromu, ktorý po mnohé roky bol ochranou, obdarúval svojimi plodmi, ale zároveň aj zanecháva na tejto zemi semienka, v ktorých život nikdy nezahynie.

Tak je to aj s naším zborom, ktorý pred 25 rokmi dostal ako mladučký strom plný života meno Glória.

Tento strom rástol a mohutnel a rozdával do celého sveta svoje plody – nahraté nosiče a semienka – piesne, ktoré prinášajú radosť. Nie je to

pýcha, je to pokora, radosť a vďaka. Pokora za prijatie daru spevu, radosť z odovzdávania spevu všetkým ľuďom dobrej vôle a vďaka za to, že i keď tento zbor už nebude spievať, piesne, ktoré naspieval, sa budú stále počúvať a spievať medzi ľuďmi a nikdy sa na ne nezabudne.

Je pre nás veľkým potešením, že ľudia ešte i dnes hľadajú naše CD, telefonujú, píšú, kde ich môžu zohnať. Za všetky tie pochvaly spomeniem jeden telefonát, ktorý som mala tesne pred Vianocami 2017:

„Pracoval som v TV ako kameraman a pred 20 rokmi som si s malou dušičkou kupoval kazetu „Vstávajte pastieri“ dovedy neznámeho zboru Glória z nejakej dedinky Zohor. Keď som si ju vypočul, už som viacej koledy nehľadal, nebolo Vianoc, kedy by sme v rodine túto kazetu nepočúvali. Bola súčasťou každoročných sviatkov. Sťahoval som sa a kazeta sa mi niekde stratila, veľmi by ma potešilo, ak by sa našiel aspoň jeden kus, aby naše Vianoce, mali tú istú radosť, ako po iné roky...“

Je to len jedno z množstva uznaní a názorov od ľudí zo Zohora, Slovenska, Česka, Rakúska i z iných krajín, kde sa naše piesne dostali za to, že každoročne na Vianoce zaznieva v ich domovoch spev zboru Glória.

A to je pre náš zbor obrovská odmena...!

Ďakujeme Vám!
S úctou Ing. Oľga Hladíková

TROJKRÁĽOVÉ ZVESTOVANIE DOBREJ NOVINY 2018

Tak ako iné roky aj tento sa v priestoroch zohorského kostola odohralo Trojkráľové zvestovanie Dobrej noviny. Pri príležitosti sviatku Troch kráľov, ide o už tradičnú akciu s vysokou kultúrnou a duševnou hodnotou. Opäť, pod taktovkou Občianskeho združenie Zohorské ozveny, obecného a farského úradu, sa kostol zmenil na priestor prezentácie a vnímania dobrej emócie a kvalitnej kultúry.

Trojkráľové zvestovanie dobrej noviny sa už tradične stalo aj poslom kvalitnej hudby. A kvalitnej znamená svetovej. Mladý jazzový spevák Samuel Hošek je pre väčšinu z nás zatiaľ neznámym pojmom. A pre mňa bol tiež neznámy až do poslednej trojkráľovej soboty. Tento mladý slovenský umelec vo svojom mladom veku toho už dosiahol mnoho a určite o ňom budeme ešte veľa počuť. Jeho miera pokory sa preniesla aj do prejavu ko-

lied v jazzovej úprave. Veľmi príjemné a priznám sa aj nezvyklé. Domovský zbor Cantate Domino je našou domácou pýchou. Veď nie je veľa miest, kde sa môžu pochváliť takým oduševneným chrámovým prejavom. Súčasťou bolo aj uvedenie tohtoročných koledníkov, ktorí dostali ten správny štart do roznášania Dobrej noviny do zohorských domácností.

Na konci som si opäť raz povedal, že toto je akcia, na ktorú môžeme byť právom hrdí. Myšlienka a úroveň znesie najprísnejšie hodnotenia. A to som sa rozhodol ísť na poslednú chvíľu. Našťastie som počúval a šiel. Leňošenie je cez sviatky nákazlivé, o to viac som rád, že sa nás v kostole stretlo veľa. Neľutujem a myslím že nik, kto sa zúčastnil, neľutuje.

*Juraj Mackovič
foto: M. Kumpán*

20. ročník Dobrej noviny v Zohore

Hoci Dobrá novina na Slovensku oslávila tento rok 23. ročník, vo farnosti Zohor slávime presne jubilejných 20 rokov. Preto by bolo vhodné zaspomínať si, ako to vôbec vo farnosti Zohor začalo.

Prvou organizátorkou tejto akcie v Zohore bola v roku 1998 pani Mária Mareková, rodená Pavlásková, ktorá sa ako mladá študentka aktívne zapájala do činnosti eRka – Hnutie kresťanských spoločenských detí. A práve toto hnutie je hlavným i jediným organizátorom Dobrej noviny na Slovensku. Čiže sprostredkúva celkovú komunikáciu, organizáciu a realizáciu projektov medzi najchudobnejšími krajinami sveta a našou krajinou. S eRkom taktiež spolupracujú aj všetky zodpovedné osoby, ktoré prinášajú konkrétne informácie a potrebné materiály o Dobrej novine do jednotlivých obcí a miest. Úlohou zodpovednej osoby je tiež zorganizovať celkový priebeh koledovania vo farnosti, čiže: urobiť reklamu podujatia, pripraviť materiály na prihlasovanie sa do rodín a materiály na koledovanie, zohnať deti i vedúcich, zorganizovať stretnutie koledníkov a po koledovaní zosumarizovať, spočítať peniaze, spísať zápisnicu a napokon všetky financie odoslať na správny účet Dobrej noviny. Po Majke Pavláskovej v roku 2007 prevzala úlohu zodpovednej osoby moja sestra Ing. Zuzana Ščasná a od roku 2008 plním túto úlohu ja.

Počas celej 20-ročnej histórie koledovania Dobrej noviny v Zohore boli koledníci zo Zohora koledovať u prezidenta a taktiež koledovanie v našich rodinách bolo zaradené do televíznych novín TV Markíza. V rámci tohto 20-ročného obdobia koledovania sa u nás vystriedali desiatky koledníkov a taktiež veľa vedúcich. Mnohí z nich už majú svoje rodiny a ich deti sú už teraz malí koledníci.

V tomto roku koledovalo v našej farnosti 20 detí a 9 vedúcich. Koledovali v štyroch skupinách, navštívili spolu 46 rodín, odkiaľ sa vyzbieralo 1 471 EUR. Okrem toho sme mali aj individuálnych darcov, ktorí prispeli spolu čiastkou 85 EUR. Nemožno zabudnúť ani na výťažok z koncertu „Zvestovanie Dobrej noviny“ v hodnote 501, 30 EUR. Tento koncert organizuje každoročne zbor Cantate Domino pod vedením p. Ing. Márie Mackovičovej, za čo jej i celému zboru chcem touto cestou srdečne poďakovať. Celková suma z farnosti Zohor odoslaná na projekty Dobrej noviny v roku 2018 je 2 057, 30 EUR.

Z kompletného výťažku verejnej zbierky Dobrá novina podporí v tomto roku rozvojové projekty, ktoré vytvárajú podmienky na dôstojný život detí, mládeže, dospelých, rodín a komunit v krajinách subsaharskej Afriky.

Som hrdá na to, že v našej farnosti sa každoročne už 20 rokov pomáha ľuďom v tých najchudobnejších krajinách, aby aj im bol dopriaty dôstojný život, ktorý si každý jeden z nás zaslúži. Ďakujem nášmu kňazovi ThDr. Miroslavovi Komornému, PhD. a jeho predchodcovi pánovi dekanovi Jozefovi Slamkovi za duchovnú podporu a spoluprácu pri organizovaní Dobrej noviny. Vďaka patrí tiež zodpovedným osobám, všetkým koledníkom a vedúcim za ich ochotu a čas, ktorý obetovali tomu, aby pomohli tým najbiednejším, ktorí našu pomoc naozaj potrebujú. Taktiež ďakujem darcom a všetkým rodinám, ktoré otvorili svoje srdcia, privítali koledníkov do svojho domova a prispeli svojou finančnou čiastkou na podporu Dobrej noviny.

Verím tomu, že s Božou pomocou sa spoločne dožijeme aj nasledujúcich rokov Dobrej noviny v Zohore.

Mgr. Jana Šimberová

Pamätné dni v histórii našej obce v roku 2018

Na celom svete si ľudia od nepamäti zapisovali a zapisujú udalosti, príbehy a vzácne výročia, ktoré boli a sú tak významné, aby sa uchovali i pre ďalšie budúce pokolenia. Národ, ktorý nepozná alebo si neváža svoju históriu, nemá nárok na svoje bytie a ďalšiu existenciu. To sa týka i v menšom, regionálnom poňatí. Z toho titulu vznikali kroniky, ktoré nám umožňujú nazrieť do života ľudí či už na dedinách, v kráľovstvách alebo iných štátnych útvaroch.

Z kroník sa tak často dozvedáme o dôležitých udalostiach alebo osobách, ktoré sa nejakým spôsobom zapísali či už vo svetovej, alebo regionálnej úrovni historického diania.

Keď hovoríme o kronikách, treba spomenúť aj ľudí, ktorí tieto kroniky píšú. Je to záslužná a mravenčia práca. V Zohore bolo niekoľko kronikárov ako N. Brunovský, Ferdinand Vissvader, F. Brunovský, Ľudmila Zálesňáková, Jana Ščepánková. Títo svojím úsilím a pilnou prácou zaznamenávali život a pamätné dni v obci pre nás i naše ďalšie pokolenia. Je už len na nás, ako tieto informácie budeme posúvať ďalej.

Je rok 2018 a rád by som chcel prostredníctvom Zohorského Hlasu či-tateľom priblížiť významné jubileá a udalosti, ktoré sa udiali podľa kroniky v obci Zohor.

Apríl - September 1663. Pripomínáme si vpád Turkov do obce Zohor. Turci obec vypálili. Obyvatelia sa schovávali v močariskách, kde sa nájazdníci neodvážili. Od tejto udalosti uplynulo už 355 rokov.

14.4. 1768 založenie urbáru v Zohore. Je to 250 rokov, kedy vznikol zohorský urbár.

V roku 1888 bola založená dychová hudba. Založil ju vtedajší učiteľ p. Gažo. Najstaršia fotografia je z roku 1910. V tomto roku si pripomínáme 130. výročie od jej založenia.

V rokoch 1947 – 1948 bola postavená Kaplnka sv. Izidora. Pripomínáme si 70 rokov od jej vybudovania.

V roku 1958 zakladajú bratia Ščepánkovci hudobnú skupinu Ščepánkovci, ktorá počas mnohých rokov zaujala svojou hudobnou produkciou niekoľko generácií. Získala si priazeň nielen u domáceho publika, ale aj v zahraničí. Toto hudobné teleso stojí za to, aby sme si pripomenuli 60. výročie jeho založenia.

Toto je stručný výpis niektorých udalostí zo zohorskej kroniky, ktorých výročie si budeme pripomínať v mesiacoch január – apríl 2018.

Nedá mi, aby som nepripomenul, aj keď to nie je okružle výročie, oslobodenie obce Zohor Červenou armádou. Bolo to 5.4. 1945.

V mojom výpočte významných udalostí roku 2018 a ich výročí budem pokračovať v nasledujúcom čísle Zohorského Hlasu.

Juraj Štefanovič

Beseda s poľovníkom

Dňa 14. decembra sa všetci žiaci snažili rýchlo naobedovať, pretože sme očakávali zaujímavú návštevu – študenta Vysokej školy lesníckej vo Zvolene, zanieteného poľovníka a ochranca prírody Jakuba Badru.

Prišiel k nám do školského klubu detí, aby nám porozprával zaujímavosti a historky z poľovníckeho života. Priniesol nezvyčajnú knihu o zvieratách, srnčie parožie, diviacke kly, bažantie pierka a to na čo sa decká najviac tešili – lesný roh a lesničku (to je lesný roh v malom vydaní).

Porozprával nám veľmi pútavým spôsobom o zvieratkách, ktoré žijú v lese a na poliach, o tom, že poľovníci ich nielen lovia, ale hlavne v zime ich prikrmujú a starajú sa o ne. To, že je Jakub skvelý rozprávač, sme už vedeli, vedeli sme aj to, že je úžasný hráč na lesnom rohu a majster Slovenska v trúbení na tomto hudobnom nástroji. Jeho hráčske umenie sme však ešte nepočuli na vlastné uši. O to viac sme sa tešili. Okrem hry na lesnom rohu zapískal aj na lesničke a vysvetlil nám, ako sa na týchto nástrojoch hrá. Na lesničke si to vyskúšali aj deti. A veru zistili, že to nie je také ľahké, akoby sa to mohlo zdať.

Popoludnie sa vydarilo a ubehlo ako voda v potoku. Beseda bola super a už sa tešíme aj nabudúce, čo nové sa zas dozvieme.

Za ŠKD J. Stachová

(ZA)CHRÁŇTE SVOJE ČREVO.

Treba sa vôbec starať o zdravie nášho čreva? A vy myslíte, že nie? Preto je Slovensko majster sveta vo výskyte rakoviny hrubého čreva u mužov a na 2. mieste v celkovom výskyte u mužov aj žien? Preto trpí stále viac ľudí nafukovaním, bolestivými kŕčmi brucha, potravinovými senzitivitami, SIBO-m, infekciou Helikobakteria pylori? Vedeli ste, že depresie, úzkostné stavy, Alzheimerova choroba môžu mať nejaký súvis s trávením? Členovia výboru Miestneho spolku Slovenského červeného kríža si uvedomujú vážnosť toh-

to neutešeného stavu, a preto sa rozhodli zorganizovať pre svoju členskú základňu, aj pre širokú verejnosť prednášku s týmto názvom. Pozvali jedného z najväčších odborníkov na Slovensku v oblasti klinickej výživy, MUDr. Igora Bukovského, PhD, ktorý sa touto témou poctivo zaoberá približne 28 rokov.

20. novembra sme si v kultúrnom dome vypočuli, ako funguje naše trávenie, ako je súčinnosť jednotlivých orgánov tráviaceho traktu úžasne „naprogramovaná“, že črevo je náš druhý mozog a najmä, ako si škodíme, keď do seba stále niečo „hádzame“ ako do pece a nenecháme sliznici žalúdka a čreva očistiť sa a vytvoriť potrebnú vrstvu ochranného hlienu, obývaného „dobrými mikroorganizmami“. Zamyslime sa. Koža tvorí necelé 2 m² povrchu tela a ako často si umývame ruky? Plocha tenkého čreva je 100 - 300 m², je takisto neustále v kontakte s cudzorodými látkami v strave, ako sa staráme o takúto obrovskú plochu, ani jej nenecháme čas na sebaobnovu. Dozvedeli sme sa, že práve „škvíkanie“ v bruchu sú tie zvuky zdravia, ktoré si máme aspoň 40 minút vychutnať, za ten čas totiž prebieha potrebné očisťovanie sliznice. Kedy sme si naposledy vypočuli „cigánov v bruchu“? Môžeme aj my črevu nejakou pomôcť?

Nechcem na tomto mieste urobiť druhú prednášku, chcem len navadiť čitateľov, aby sa o túto tému viac zaujímali. Preto uvediem zopár linkov, na ktorých si môžu informácie sami vyhľadať.

- 1.) www.youtube.com/watch?v=ly6deG0t9xE
- 2.) akv.sk
- 3.) slovensko.rtvs.sk/relacie/vieme-co-jeme

Súčasnou podujatia bola aj prezentácia činnosti Miestneho spolku SČK v Zohore. V tejto súvislosti prosíme členov SČK Zohor a bezpríspevkových darcov krvi v Zohore, aby nám na adresu sczkzohor@gmail.com späťne poslali kontaktné údaje na seba pre zefektívnenie vzájomnej komunikácie. Prosíme o zaslanie mailovej adresy a telefónneho čísla. Vopred ďakujeme.

Ďakujem za pomoc Obecnému úradu Zohor nielen pri organizovaní tohto podujatia, ale aj za podporu našej činnosti. Ďakujem základnej škole a Braňovi Šteffekovi za zapožičanie a obsluhu PC projektora, p. Jurajovi Štefanovičovi s manželkou za ozvučenie a Knihtlačí Gerthofer za tlač propagačných materiálov.

Končím citátom z najnovšej knihy MUDr. Bukovského „(Za)chráňte svoje črevo“: „Už veľa rokov ideme týmto zlým smerom a teraz sa čudujeme...Zrada! Určite sú na vine sprosté „éčka“, alebo lepek, alebo cukor, alebo geneticky modifikované potraviny, alebo iné zloženie rovnakých potravín v Nemecku a na Slovensku, alebo globálne otepľovanie, alebo paradajky v zime a banány v lete, alebo ťažké kovy v obilninách a hliník v géli proti potu pod pazuchou. My? My nie! My nemôžeme byť na vine. Naša zlá strava nie je na vine. Naše jedenie v kuse nie je na vine. Naša posadnutosť novými diétami, novými „zázrakmi“, novými „zázračnými“, potravinami“ a novými trendami rozhodne nemôže byť na vine. Nie. Naše problémy s naším trávením a naším zdravím spôsobujú predsa „oni“ a „to“...“

ZŠ

Správy zo Senior Zohor

Aj v stacionári sa pripravovali na vianočné sviatky a pod vedením Zuzky Mackovičovej, ktorá svoj čas venovala klientom v SENIOR ZOHOR. Pod jej vedením vytvorili veľa krásnych vianočných ozdôb, ale hlavne priniesla do stacionára úžasnú pohodu, vianočnú atmosféru a hlavne úsmev.

Deň pred Vianocami si našli čas členovia chrámového zboru Cantate Domino a prišli potešiť svojich starších spoluobčanov. Títo skvelí ľudia si našli čas a prišli zavinšovať, nádherne zaspievať aj do zariadenia pre seniorov. Boli tu slzičky dojatia, ale to hlavné, čo priniesli, bola krásna vianočná atmosféra a to, že dokázali svojou prítomnosťou vyčariť veľa úsmevov.

Na slovíčko s Jánom Hladíkom

Nie je tomu tak dávno, čo sme o pánovi Jankovi Hladíkovi – výtvarníkovi, dizajnérovi, ale hlavne fotografovi v našich novinách písali. Bolo to vtedy, keď ako jeden zo štyroch Slovákov získal titul QEP (Qualified European Professional Photographer) v oblasti umelecká fotografia. Čo sa odvtedy v jeho živote udialo nové sme zisťovali prostredníctvom Zohorského Hlasu.

Janko, tak čo je u Teba nové? Všimli sme si, že Tvoje meno figuruje v občianskom združení ARS EOS. Mohol by si nám v skratke niečo o tomto združení povedať?

Nové? Myšlienky, nápady, inšpirácie, ponuky... len keby toho času bolo, aby som ich mohol aj zrealizovať podľa svojich predstáv. S behom času však zápasíme všetci bez rozdielu avšak všetko chce svoj čas. Nie vždy je možné robiť to, čo by sme chceli. Ide vždy o správnu voľbu.

Tou bolo aj občianske združenie ARS EOS, ktoré som založil práve na vytvorenie platformy a priestoru na realizáciu projektov v oblasti umenia výtvarného, literatúry, hudby, audiovizuálneho, dramatického, na vlastnú propagačnú a výstavnú činnosť, na poriadanie a organizáciu umeleckých projektov, ale najmä na vlastnú edičnú a vzdelávaciu činnosť v oblasti umenia.

Jedným zo spoluzakladateľov je aj fotograf Laco Struhár, QEP, vnuk nášho rodáka akad. maliara Alojza Struhára, ktorý svoju tvorbu i s dcérou Aňou Struhárovou, QEP predstavil pred tromi rokmi i u nás v kultúrnom dome, kde ARS EOS realizovalo svoj prvý projekt Spomienka na Alojza Struhára. Potom nasledovali Spomienka na Michala Ščepánka, Partnerstvo 25 – projekt retrospektívneho pohľadu na 25 rokov mojej úzkej a bohatej cezhraničnej spolupráce s rakúskym Weinviertlom a Južnou Moravou, ktorá ide kontinuálne ďalej svojou cestou. Ako vidieť v prvých rokoch je činnosť združenia poznačená mojim lokálpatriotizmom.

ARS EOS vydalo v minulom roku Tvoju knihu „Bratislavská Šupka – Hommage à Jozef Brimich“. Mohol by si našim čitateľom vysvetliť, čo sa skrýva pod týmto názvom?

Bratislavská Šupka (Štátna škola umeleckých remesiel, Štátna umelecko-priemyselná škola,... skrátka Šupka – umelecká priemyslovka v Bratislave na Palisádach 51) – Hommage à Jozef Brimich (* 1922 Moravský Svätý Ján, † 1996 Bratislava) je kniha spomienok, vyznaní, príbehov, pokory, vzdania úcty a vďaky študentov-absolventov a profesorov slávnej bratislavskej školy a jej profesorovi a dlhoročnému riaditeľovi profesorovi Jozefovi Brimichovi, veľkej osobnosti slovenskej výtvarnej kultúry.

V rokoch 1949 – 1992 bol profesorom ŠUPky a 20 rokov jej riaditeľom. Tých 20 rokov predstavuje výnimočný význam pôsobenia prof. Jozefa Brimicha najmä v období silných normalizačných tlakov na slobodné umelecké vyjadrovanie. V tomto zložitom období bol pevnou oporou pre svojich

Prípitok s Jurajom Jakubiskom, ktorý prevzal záštitu, pri predstavení projektu na vernisáži mojej výstavy v Zichyho paláci v Bratislave, 2009.

študentov i pedagógov, ľudskou i profesionálnou. O veľkosti jeho osobnosti svedčia spontánne srdečné spomienky na neho. Šupkári z ktoréhokolvek obdobia dodnes presne cítujú celé jeho prednášky z dejín umenia, ktoré prednášal tak sugestívne, že dokázal preniesť študentov do konkrétneho obdobia a umožnil im zažiť dávnu prítomnosť. A na zažiť sa nezabúda. Za všetkých to krásne povedal Oto Bachorík st. (1935), spolužiak Albína Brunovského (1935) na Šupke:

„Jozef Brimich bol našim priateľom a bratom. Veril som všetkému, čo povedal a platí to aj dnes. Každý, kto bol v jeho blízkosti a zažil jeho obdobie riaditeľovania, nikdy na neho nezabudne.“

Albín Brunovský (1935 – 1997) to posúva na samý vrchol úcty: *„Pavel (Blažo), neviem, či si to počul, ale zomrel Jozef Brimich. To je obrovská strata pre Slovensko. Ten človek by mal mať bronzovú sochu vo vstupe na Šupku, takú nejakú ako má Andersen na Hviezdoslaváku, že by podával ruku a vítal všetkých návštevníkov školy. Alebo ešte lepšie, pred Národnou galériou, lebo skoro všetkým slovenským výtvarníkom dal základné IQ a to, čo ich naučil, nezabudnú do smrti.“*

Jozef Brimich bol jediným riaditeľom strednej školy v celom Československu – nekomunistom. Napriek tomu vytvoril podporoval a bol ochrancom prirodzeného slobodného výtvarného prejavu svojich študentov. Osobnosť Jozefa Brimicha nemá v umelecko-pedagogických či pedagogických kruhoch paralelu. Tešil sa nesmiernej úcte a láske všetkých svojich študentov bez ohľadu na ich osobnostný charakter, pretože aj trest od neho bol pochvalou a vyznamenaním. Všetko jeho konanie bola nezmerateľná láska k ŠUP-ke, k svojim študentom a pedagógom. Bol oázou ľudskej a umeleckej slobody a kultúry (Rastislav Trizma). Jozef Brimich je v nás absolventoch ŠUP-ky, v našom konaní a tvorbe stále živý a prítomný. Patetické? Nie. Pravdivé!

Bratislavská Šupka (na Palisádach) je fenomén naprieč desaťročiami od konca 40. po koniec 80. rokov. Počas tejto doby sa vytváral v škole neuveriteľný genius loci slobody ducha a umeleckého prejavu. Škola bola živnou pôdou pre rast množstva významných osobností nielen slovenskej, českej, ale aj európskej a svetovej kultúry, napr. Albín Brunovský, Andrej Rudavský, Milan Sládek, Juraj Jakubisko, Juraj Herz, Ello Havetta, Vladimír Predmerský, Ladislav Borodáč, Zuzana Trepková Paternostro, Ľudovít Hološka, Milota Havránková, Ján Berger, Stano Dušák, Jožko Bednárík a mnohí ďalší. Na škole okrem pána profesora Jozefa Brimicha pôsobili osobnosti ako Mikuláš Galanda, Ľudovít Fulla, J. Dziaba, J. Chovan, Rudolf Fila, Ladislav Čisárik, Teodor Lugs, Ludwik Korkoš a mnohí ďalší.

Na škole prof. Miroslav Fikari založil legendárny bábkarský krúžok, v ktorom pôsobili M. Sládek, J. Herz, J. Pogorielová, E. Čisáriková, M. Pružinská, Z. Cigánová a mnohé iné osobnosti slovenskej i českej dramatickej scény. V prvých rokoch vysielania Československej televízie šupkári bábkari v živom televíznom vysielaní hrávali populárne detské predstavenia. Televízny

Môj profesor fotografie na Šupke Fero Tomík, Jozko Bednárík a Milan Sládek v TV štúdiu.

záznam vtedy ešte nebol.

Činnosť občianskeho združenia ARS EOS je prioritne zameraná na umelecké, resp. kultúrne aktivity viažuce sa k tejto slávnej bratislavskej škole.

O námete na napísanie knihy, ako sa hovorí, si nemusel uvažovať.

Jej vznik bol ako sa hovorí „medzi nebom a zemou“. Na samotnom začiatku bol môj otec Ján Hladík (1932 – 1980), ktorému som knihu osobne venoval, ale tento príbeh rozpráva pani Viera Brimichová v knihe. O námete som vôbec nemusel uvažovať, žil som s ním dlhé roky až to vyplávalo na povrch. Nebolo to však jednoduché. Vznikla situácia, že každý zo šupkárov, ktorí sa o knihu dozvedeli reagovali „Aj ja mám spomienky, aj ja chcem byť v knihe.“ Ocitol som sa na tenkom ľade, lebo som stál pred problémom selektovať medzi nami šupkármi, kto áno a kto nie. Spraviť to by bola profesionálna i kultúrna sebevražda. Preto som rozhodol, že príspevky v knihe musia mať príbeh a musia byť beletristicky zaujímavé aj pre bežného čitateľa. Čas, rok po vydaní knihy to do bodky potvrdil. Máme na knihu neskutočné ohlasy nielen z výtvarnej umeleckej oblasti, ale aj od bežných čitateľov, ktorí nedokážu pochopiť, že také niečo bolo možné. Napríklad v 50-tych rokoch, kedy prebiehali najťažšie politické procesy, sa na Šupke slobodne myslelo a tvorilo. Teraz stojím pred rozhodnutím, či vstúpiť druhýkrát do tej istej rieky. Záujem a tlak šupkárov, ktorí zostali „bokom“ a sú to veľké mená ako Ladislav Čisárik st. a iní, na vytvorenie pokračovania knihy je veľký.

Všetky rozhovory do knihy som robil na filmový záznam, takže mám aj nesmierne bohatý audiovizuálny materiál.

Dostali sa do knihy aj významné osobnosti našej obce?

Okrem Albína Brunovského, ktorého som spomínal má v knihe významné miesto akad. sochár Alojz Drahoš, PhD., ktorý zažitú „Brimichovu“ školu predáva svojim študentom avšak vlastným originálnym spôsobom.

Aby sa dielo podarilo, nestačí mať len nápad, ale je potrebné mať okolo seba ľudí, ktorí pridajú ruku k dielu, pomôžu, poradia, máš aj ty takých?

Presne tak. Pomoc má však rôzne podoby, nie vždy je fyzická pomoc tá najväčšia pomoc. Pred vydaním knihy sa udialo toľko vecí, každá je príbehom na samostatnú knihu. Kniha zrela v mojej hlave desať rokov, dostatočne dlhý čas na preverenie zmysluplnosti a sily projektu. Vyskytli sa aj veľmi náročné obdobia, dokonca ma pred 4 rokmi život prinútil usporiadať si priority. A takmer na hrane vzdania sa, asi dva roky pred vydaním knihy, prišlo to najdôležitejšie. Získal som energiu a vieru v dokončenie publikácie, za čo vďačím spolužiakovi, jednému z najbližších priateľov akad. soch. Otovi Bachoríkovi. Jeho duševná podpora bola podstatná nielen pre projekt, ale najmä pre moju vieru v seba. Od tohto momentu nabrala komunikácia so šupkármi neuveriteľné obrátky. Pred finišom znova prišlo kritické obdobie – nastúpila obrovská autocenzúra – robím to dobre? A tlak – nezlyhať. V tom

Prezentácia knihy 31. 1. 2017 v Národnej galérii, kaviareň Berlínka. Fero Tomík, prof. Michal Zdravecký a autor.

čase sa znova prejavila šupkárska spolupatričnosť. Psychickou oporou mi boli najmä Laco Struhár, Milan Sládek, Juraj Jakubisko, Fero Tomík, Vendo Nerád, Maroš Komáček, Veronika Gabčová Lučeničová, Paľo Čisárik, Janka Černá Korškošová, Stano Dusík, Igor Imro, Alojz Drahoš, Ivan Čaniga,... a moji spolužiaci. Nedá mi ich nevymenovať. Patrí im moja veľká a úprimná vďaka. Avšak bez podpory manželky Olgy by projekt zostal len snom.

A čo tvoje deti, podedili tvoje výtvarné a fotografické čítanie?

Majú po mne estetické čítanie a fotografické oko. Teším sa z každej snímky, ktorú mi pošlú.

A nakoniec sa chceme spýtať, čo pripravuješ do budúcnosti, na čo sa môžeme tešiť?

Ťažiskovým projektom v tomto roku je nová tradícia v Zohore, ktorú zakladáme – **Stretnutia u Albína**. Hlavnou myšlienkou projektu je odovzdávanie odkazu Albína Brunovského deťom – symbióza literatúry a výtvarného umenia. Bude to spoločná tvorba Albínových študentov či iných výtvarníkov, pri ktorých budú s nimi 3 – 4 dni tvoriť nadané deti z okolitých obcí a na víkend budú všetky diela vystavené v KD. Celý týždeň sa začne veľmi vzácnou a veľkolepou. Blízky priateľ Albína Brunovského a spolužiak pani Kláry Brunovskej na Šupke svetoznámy mím, choreograf a režisér Milan Sládek predvedie pantonímu **Križová cesta** v našom kostole 26. 2. 2017 o 19:00 hod. Toto predstavenie sa hrá od Kolína (Nemecko), kde M. Sládek žije, až po Indonéziu, po celom svete.

Paralelne s videorozhovormi som pripravil scenár a režíroval stretnutie šupkárov v televíznom štúdiu. V štúdiu v roku 2013 sa stretli Milan Sládek, Jozko Bednárík, profesori Janko Berger, Gabriel Štrba, Fero Tomík a Mária Nemčeková-Chmeliarová. Takmer dve hodiny sugestívneho rozprávania sú pred postprodukčným spracovaním a odvysielaním v televízii.

Ak mi zdravie bude slúžiť a dožijem sa o rok životného jubilea, budem mať k nemu výstavu v Bratislave a v Brne.

A ak všetko pôjde podľa predstáv, chcem po rokoch znova produkčensky vydať vzácnu CD, ale jeho názov si nechám zatiaľ pre seba. Nechcem to zakríknúť.

Posledná otázka. Kde je možné knihu kúpiť?

V knižnej distribúcii alebo priamo u mňa. Vydali sme aj limitovanú edíciu 200 ks s voľnou dvojfarebnou litografiou – ExLibris od Mariána Komáčka.

Zhovárala sa Janka Ščepánková

Fotografie:

Ivan Čaniga, MQEP, Ing. Marek Hladík, MBA, Tomáš Kamenický

Výstavba školy v Zohore v rokoch 1933-1934

Na námestí 1.mája č.1 v Zohore sa nachádza pekná jednoposchodová budova, ku ktorej patrí oplotený dvor. Táto budova dnes slúži ako obecný úrad. Bola postavená v rokoch 1933-1934 ako budova cirkevnej školy. Pri hľadaní materiálov v Štátnom archíve v Bratislave sme našli zaujímavé historické pramene, ktoré nám poodkrýli príbeh o jej výstavbe. Pre pochopenie celej situácie je vhodné v stručnosti sa oboznámiť s vtedajšou politickou situáciou na Slovensku, pretože tá mala vplyv na okolnosti okolo výstavby školy.

V Uhorsku bola podľa §1. zákonného článku XXXVIII z roku 1868 o vyučovaní v národných školách zavedená povinná školská dochádzka pre šesť až dvanásťročných deti. Po vzniku ČSR bola zákonom č.226/1922 Zb. nariadená osemročná povinná školská dochádzka, ktorá na Slovensku pre nedostatok učiteľov a vyučovacích priestorov vošla do platnosti až od šk. r. 1927/28. Obce na Slovensku boli postavené pred časovo a najmä finančne náročnú úlohu. Pre uvedenie si vtedajšej situácie sa vrátíme do druhej polovice devätnásteho a prvej polovice dvadsiateho storočia.

Po rakúsko-uhorskom vyrovaní v roku 1867 bol v Uhorsku vyvíjaný silný tlak na pomaďarčovanie nemaďarského obyvateľstva. Uhorská vláda uzákonila prísne kritériá vyučovania maďarčiny na školách. Ak podľa nich žiaci nedosahovali predpísané výsledky v znalosti maďarčiny, inšpekcia siahala ku zrušeniu cirkevného vedenia školy a nahradila ho štátnym vedením. Vláda zosilnila tlak najmä po štatistickom sčítaní obyvateľstva v roku 1901, kedy sa nachádzalo na území dnešného Slovenska 51,6% ľudových škôl s maďarským vyučovacím jazykom. V roku 1913 bolo v dôsledku uplatňovania nariadenia už 89,4% škôl maďarských. Voči pomaďarčovaniu sa Slováci bránili či už individuálne alebo cez svojich poslancov v Uhorskom sneme, akými boli najmä katolícki kňazi Andrej Hlinka, Ferdiš Juriga a František Jehlička, lekár Pavel Blaho a podnikateľ František Skyčák za Slovenskú ľudovú stranu a právnik Milan Hodža (synovec štúrovského kodifikátora slovenčiny Michala Miloslava Hodžu) za Slovenskú národnú stranu.

Vznik Československej republiky (ČSR) v roku 1918 bol pre Slovákov veľkým prínosom. Napriek tomu vznikli v spoločnom štáte trecie plochy. Vtedajšia politická špička ČSR totiž presadzovala ideu "Československého národa" a vo voľbách víťazil "sociálny liberalizmus".

Idea Československého národa vznikla z dôvodu potreby deklarovania veľkého národa, ktorý má po rozpade mnohonárodnostného Rakúsko-Uhorska právo založiť štát, akým bolo Československo. V čase vzniku ČSR žilo na jej území najviac Čechov (50,8%). Nasledovali Nemci (23,3%), Slováci (14,5%), Maďari (5,6%), Rusíni (3,4%), Židia (1,3%) a iní (1,1%). Keďže Nemcov bolo viac ako Slovákov, zakladatelia ČSR sa rozhodli vytvoriť pojem Československý národ, ktorý by výrazne prečísľil ostatné národnosti. Mali totiž obavu, že víťazné veľmoci I. svetovej vojny by nemuseli uznať vznik Československa. Z pohľadu zakladateľov ČSR bolo deklarovanie existencie

Československého národa pochopiteľné, ale pre veľkú väčšinu Slovákov, ktorí museli v rámci Uhorska tvrdo bojovať za zachovanie Slovenskej národnosti, bol tento krok neprijateľný. Odpor voči idej Československého národa sa zväčšil najmä potom, čo vtedajšia elita nechcela od nej ustúpiť ani po medzinárodnom zakotvení ČSR. Napríklad aj pri štatistickom sčítaní obyvateľstva v roku 1930 sa opäť uvádzala Československá národnosť.

Sociálny liberalizmus ako ideológia presadzujúca silný štát, zatažujúci drobných podnikateľov a maloroľníkov vysokými daňami vyhovovala najmä Čechám. Tie boli totiž priemyselným centrom s veľkým počtom voličov z robotníckeho prostredia, ktorí požadovali sociálny štát. Väčšina Slovákov však boli maloroľníci a súkromní remeselníci, ktorí sa dokázali užiť sami a zvyšovanie daní predstavovalo pre nich zbytočnú finančnú záťaž. Pre lepšie pochopenie vtedajšieho stavu politického rozvrstvenia spoločnosti uvádzame v skratke politický vývoj ČSR od jeho vzniku do voľieb v roku 1929.

V prvých voľbách (18.apríla 1920) do poslaneckej snemovne Národného zhromaždenia v Prahe sa v rámci ČSR na prvom mieste umiestnila ľavicová Československá sociálně-demokratická strana dělnická (ČSDSD) so ziskom 25,7%. Druhá bola pravicová Republikánska strana zemědělského a maloroľníckeho lidu so ziskom 9,7%. Okrem ČSDSD sa do parlamentu dostali aj iné ľavicové strany. Prvý parlament v ČSR tak bol ľavicový s celkovým ziskom hlasov 52,9% so 151 poslaneckými kreslami z celkového počtu 281 kresiel. Čo je však zaujímavé, aj na agrárnom Slovensku získala Československá sociálně-demokratická strana dělnická 35,1% voličských hlasov. Predseda Slovenskej ľudovej strany Andrej Hlinka sa vyjadril v denníku Slováčok zo dňa 28.apríla 1920 nasledovne: "Budem pracovať vo dne v noci do tých čias, kým z červeného Slovenska nebude Slovensko slovenské a kresťanské".

V nasledujúcich voľbách (15.novembra 1925), v rámci celej ČSR vyhrala voľby Republikánska strana zemědělského a maloroľníckeho lidu so ziskom 13,7% voličských hlasov. Avšak ľavicové strany získali spolu 38,9 % voličských hlasov a 122 poslaneckých kresiel z celkových 300.

Vo voľbách 19.októbra 1929 vyhrala v rámci ČSR opäť Republikánska strana zemědělského a maloroľníckeho lidu so ziskom 15%. Ľavicové strany však získali spolu 43,3% hlasov so 130 poslaneckými kreslami z celkových 300. Hlinkova slovenská ľudová strana získala v rámci ČSR 5,8% voličských hlasov s 19 poslaneckými kreslami. V rámci Slovenska však bola prvá so ziskom 28,3% hlasov.

Politický boj sa preniesol aj do školstva, formujúceho budúcich voličov. Ministerstvo školstva pridelovalo dotácie na výstavbu školských budov len Obecným ľudovým školám (so štátnym vedením). Obecné samosprávy sa museli rozhodnúť, či ponechajú cirkevné vedenie školy, alebo prijímajú ekonomicky výhodnejšie riešenie a nechajú zriadiť školu so štátnym vedením. Výstavba škôl na Slovensku bola srdcovou záležitosťou malackého rodáka

JUDr.Ivana Déreera, ktorý bol synom malackého advokáta JUDr.Jozefa Déreera a bratom známeho lekára MUDr. Ladislava Déreera, po ktorom je pomenovaná Fakultná nemocnica akademika Ladislava Déreera na bratislavských Kramároch. JUDr. Ivan Déreer bol od mája 1920 do septembra 1938 s malými prestávkami ministrom československých vlád za Československú sociálně-demokratickú stranu dělnickou. V prvej vláde bol ministrom s plnou mocou pre správu Slovenska. V nasledujúcich dvoch vládoch bol ministrom pre zjednotenie zákonov na území Čiech, Slovenska a Podkarpatskej Rusi. V rokoch 1929 až 1934 zastával funkciu ministra školstva a národnej osvety a potom do septembra 1938 bol ministrom spravodlivosti. V nasledujúcich riadkoch uvádzame príklady výstavby školských budov v okolitých obciach.

V Stupave bola zriadená Obecná ľudová škola už počas Rakúsko-Uhorskej monarchie v roku 1864. Na stavbu novej školskej budovy s nákladom 16 000 zlatých dostala obec od štátu 10 000 zlatých.

Zl'ava Pavel Šebo a Karol Zettel. V strede Emil Zelenay.

Andrej Hlinka s Karolom Zettelom na balkóne školy.

vôli ponechané je patričnej obci, doterajší zvyk aj na ďalej udržať v takýchto prípadoch však v spravodlivom pomere podiel sa podpora medzi školy rozličných vierovyznaní, a nemôže sa utiahnuť škole ani jedného vyznania, kýmkoľvek nezruší sa aj oproti školám ostatných vierovyznaní.

§ 42. Vystavenie a udržiavanie jak stavísk školských, tak aj bytu učiteľovho týka sa obce.

§ 43. Jestli vykáže sa obec, že k zákonnému udržaniu potrebných národných učiteľských ústavov dostatočnú hmotnú silu vystanoviť nenie v stave, môže cestou patričnej svojej vrchnosti o podporu uchádzať sa u štátu. Minister osvetly napomôcť môže uchádzajúcu sa obec zo summy v štátnom rozpočte k účelu tomuto povolenej.

Školský inšpektorát zároveň oznámil Okresnému úradu, že už v minulosti, v roku 1908, keď sa v Zohore robila rekonštrukcia školskej budovy a pristavovali sa dve triedy, bola snaha maďarských úradov zriadiť v Zohore štátom riadenú školu. Ako dôkaz priložil rozhodnutie Maďarského kráľovského ministra kultúry a výučby grófa Alberta Apponyiho o zriadení štátom riadenej školy v Zohore v roku 1908, v ktorom sa minister tiež opieral o uvedený čl. XXXVIII/1868. Zámer ministra Apponyiho sa pre odpor Zohorčanov však nepodarilo realizovať a v Zohore zostala cirkevná škola naďalej.

Dňa 17. mája 1930 prejednálo obecné zastupiteľstvo v Zohore žiadosť rímskokatolíckej školskej stolice o prístavbu nových tried a odhlasovalo uznesenie, podľa ktorého sa na obecné náklady pristaví po zbúraní troch predných starých tried nová časť školy, kde budú tri triedy na prízemí a tri triedy na poschodí. Uznesenie bolo schválené 26-timi hlasujúcimi z celkového počtu 27 hlasujúcich. Jeden poslanec, člen Československej sociálne-demokratickej strany dělnickej v Zohore, bol proti. Tento poslal 30. mája 1930 Okresnému úradu v Bratislave odvolanie s odôvodnením, že uznesenie Obecného zastupiteľstva v Zohore je protizákonné, lebo prestavba cirkevnej školy nemôže byť podľa čl. XXXVIII/1868 financovaná z prostriedkov politickej obce. Zároveň žiadal, aby Okresný úrad v Bratislave uznesenie vyhlásil za neplatné. Vyhlásil, že členovia obecného zastupiteľstva neboli so zákonom riadne oboznámení a aby sa po ich riadnom oboznámení hlasovalo znovu. Súčasne s uvedenou žiadosťou bola na Okresný úrad v Bratislave odoslaná žiadosť podobného znenia podpísaná tromi zohorskými poslancami, ktorí

síce 17. mája 1930 hlasovali za uznesenie, ale teraz žiadali jeho zrušenie. V žiadosti tvrdili, že im uvedený zákon nebol vysvetlený.

Dňa 15. júla 1930 odoslal Referát Ministerstva školstva a národnej osvetly v Bratislave príkaz Okresnému úradu v Bratislave, aby nariadil politickej obci Zohor bezodkladné zriadenie a vybudovanie Obecnjej ľudovej školy. Okresný úrad v Bratislave už na druhý deň rozoslal zúčastneným stranám výmer, ktorým ruší uznesenie obecného zastupiteľstva v Zohore zo dňa 17. mája.

Následne sa na svojom zasadnutí 27. júla 1930 rozhodla školská stolica v Zohore požiadať obecné zastupiteľstvo o opätovné prejednanie prístavby školy, pričom uviedla, že "v Zohore je Rímskokatolícka škola od nepamäti, ale rozhodne vyše 200 rokov". Nové zasadnutie obecného zastupiteľstva sa uskutočnilo 30. augusta 1930. Z počtu 27 hlasujúcich za financovanie prístavby školy vedenej rímskokatolíckou cirkvou hlasovalo 22, štyria boli proti a jeden sa zdržal hlasovania. Poslanci hlasujúci "za" dôvodili, že uznesenie je v súlade s citovaným druhým odstavcom §25 zákonného čl. XXXVIII/1868, keďže podľa zachovaných kanonických vizitácií riadila cirkev školu v Zohore aj pred rokom 1868, kedy uvedený zákon nadobudol platnosť. Žiadna iná konfesia nebola v Zohore evidovaná a 98% obyvateľov obce sa hlási ku rímskokatolíckej cirkvi. Poslanci, ktorí hlasovali "proti", usporiadali v obci petíciu za zrušenie platnosti uznesenia. Podpísalo ju 107 obyvateľov Zohora. 13. septembra 1930 bola zaslaná na Okresný úrad v Bratislave.

Dňa 30. septembra 1930 vydal Okresný úrad v Bratislave výmer, podľa ktorého "Zamietnutím odvolania potvrdzuje napadnuté uznesenie obecného zastupiteľstva zo dňa 30. augusta 1930 č. 1/VI. 1930 čo sa týka rozšírenie r. kat. ľudovej školy vzhľadom na jeho správne odôvodnenie." Ku kauze sa 29. decembra 1930 vyjadril aj Krajský úrad v Bratislave, ktorý potvrdil výmer Okresného úradu v Bratislave o zamietnutí odvolania a potvrdení uznesenia obecného zastupiteľstva v Zohore zo dňa 30. augusta 1930. Priebehu kauzy o škole v Zohore sa nevyhli ani "Robotnícke noviny" Československej sociálne-demokratickej strany dělnickej, pričom útočili najmä na obecného notára Emila Zelenaya.

Ak by sme si mysleli, že kauza školy v Zohore skončila v roku 1930, mýlili by sme sa. Vtedajšie štátne úrady búšili do nej neustále, o čom je v archíve viacero spisov. Pre zaujímavosť uvádzame časť vyjadrenia obecného zastupiteľstva zo zasadania dňa 9. januára 1932, ktoré zaslalo Okresnému úradu v Bratislave: "Konečne upozorňujeme, že referát školstva sa má nestrannne starať o všetko školstvo na Slovensku, na náboženskú otázku nemá hľadieť, nech sa stará, aby naše školy boli obsadené dobrými silami učiteľskými, aby mali všetky potrebné pomôcky, aby v jednej triede sa nemučilo aj 80 detí ba aj viac, aby poučil svojho inšpektora v Bratislave, aby tento nepodával sám odvolania proti snahám našej obce, ktorá nás vedie k vybudovaniu modernej budovy školskej a aby sa neblamoval tým, že jeho odvolania musia byť v oboch inštitúciách zamietnuté. Zastupiteľstvo konečne prosí okresný úrad, aby vysvetlí ráčil referátu v Bratislave, že my na svojom národnom a náboženskom presvedčení trváme aj dnes práve tak, ako za starej maďarskej nadvlády a za toto sme ochotní aj ďalej obetovať a aj trpieť, a to zvlášť teraz, keď naše stanovisko bolo aj konečnoplatne schválené tak našim

Dokončená škola.

V Devínskej Novej Vsi, ktorej veľkú časť obyvateľov tvorili robotníci (pracovali v miestnych kameňolomoch a vápenkách), mala v 20-tych rokoch Československá sociálne-demokratická strana dělnická najsilnejšie zastúpenie i v obecnom zastupiteľstve. (Devínska Nová Ves sa zapísala aj do európskych dejín robotníckeho hnutia. Po rozohnaní zjazdu rakúskej sociálnej demokracie v máji 1875 v Marchegg u sa jeho delegáti zišli v Devínskej Novej Vsi. Na treťom zjazde slovenských sociálnych demokratov v marci 1908 v Bratislave boli do výkonného výboru zvolení dvaja občania Devínskej Novej Vsi.) Dňa 13.júla 1925 rozhodlo obecné zastupiteľstvo o zrušení cirkevnej a zriadení obecnej školy, ktorej budovu stavali od novembra 1925 do septembra 1926. Pri slávnostnom otvorení školy s názvom Obecná škola Masarykova, ktorého sa zúčastnil aj Ivan Dérer, bolo uvedené divadelné predstavenie "Boj o školu". Autorom bol miestny starosta, zvolený za Československú sociálne-demokratickú stranu dělnickou. Témou uvedenej divadelnej hry bol víťazný boj s členmi Hlinkovej ľudovej strany o štatút školy.

V Lábe obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí 20.júla 1924 rozhodlo v pomere osem hlasov ku šiestim o zriadení Obecnej ľudovej školy. Budovu školy postavila malacká firma Stern a Blažko. Budova aj s vybavením stála 283 000Kč, pričom bol poskytnutý štátny príspevok vo výške 100 000Kč. Slávnostného otvorenia školy v septembri 1926 sa zúčastnil Ivan Dérer.

V Záhorskej Vsi (kde veľa obyvateľov pracovalo v miestnom cukrovare) bola budova novej školy za prítomnosti Ivana Déreera otvorená 4.septembra 1927. Škola dostala názov "Masarykova štátna ľudová a meštianska škola".

Obci Lozorno nariadil v roku 1926 župný úrad výstavbu novej školskej budovy. Po viacerých urgenciách v marci 1928 obecné zastupiteľstvo súhlasilo s jej výstavbou pod príslubom štátnej dotácie. Ministerstvo školstva 31.augusta zrušilo cirkevnú školu a počnúc školským rokom 1929/1930 zriadilo školu obecnú. Budovu školy stavala malacká firma Stern a Blažko od 28.apríla do 28.októbra 1931, kedy ju prišiel otvoriť minister školstva Ivan Dérer. Obec sa na stavbe školy podieľala sumou 231 994 Kč a štát sumou 200 000 Kč. Zároveň sa v budove kaštieľa, ktorú za 80 000 Kč odkúpila obec od grófa Ľudovíta Károlyiho, otvorila i meštianka.

Vo Veľkých Levároch sa začal boj o vedenie školy v roku 1927. V roku 1930 spor riešil dokonca Krajský súd v Bratislave, kde Katolícka školská stolica súd vyhrala a Rímsko-katolícka ľudová škola existovala ďalej až do poštátnenia v roku 1945.

V Malackách bola v roku 1932 otvorená nová školská budova, pomenovaná po otcovi Ivana Déreera ako Štátna meštianska a ľudová škola Dr.Jozefa Déreera. Dnes nesie názov Základná škola Dr. Jozefa Déreera.

V Jakubove vznikla Obecná ľudová škola v roku 1933 a s ňou i prvá obecná školská stolica, pričom za jej za predsedu bol zvolený miestny farár Karol Lenkei.

Obci Závod sľúbil v roku 1930 Ivan Dérer na stavbu novej školy 80 percentnú štátnu dotáciu. Obec školu postavila, štátnu podporu však nedostala, a tak si občania v roku 1936 premenovali Obecnú ľudovú školu na Rímsko-katolícku ľudovú školu.

V Jablonovom bola postavená nová budova školy, ktorá bola slávnostne otvorená 28.októbra 1931 (v deň 13. výročia vzniku ČSR) za účasti Ivana Déreera. Pre nedostatok financií na zariadenie školy sa však v tejto budove začalo vyučovať až začiatkom roka 1934.

V Záhorskej Bystrici sa otázka výstavby novej školy riešila v roku 1929. K 1. septembru 1930 bola Rímsko-katolícka ľudová škola zrušená a na miesto nej zriadená Obecná ľudová škola. Na výstavbu novej budovy dostala obec štátnu subvenciu 300 000Kč. Základný kameň bol slávnostne položený 28.októbra 1936. V novej škole sa začalo vyučovať 1.septembra 1939. Konečné náklady na stavbu budovy (okrem zariadenia školy) predstavovali 753 335 Kč.

V Zohore sa väčšina obyvateľov živila poľnohospodárstvom, čo sa odrážalo aj vo voľbách do obecného zastupiteľstva. Robotníkov, ktorí boli zamestnaní najmä na železnici, bolo v porovnaní s roľníkmi málo. Dňa 2.marca 1930 odovzdal Školský inšpektorát v Bratislave Apoštolskej administratíve v Trnave správu o stave Rímskokatolíckej školy v Zohore, v ktorej uviedol,

Andrej Hlinka s Karolom Zettelom prichádzajú ku škole.

že v I. triede je 90 žiakov, v II. 81, v III. 63, v IV. 71 a v V.triede 54 žiakov. Počet žiakov v I., II. a IV.triede bol vyšší, než pripúšťal § 5 zák. č.226 /1922, preto bolo potrebné triedy rozdeliť. Okrem toho školský inšpektorát skonštatoval, že učebňa III. triedy bola nedostatočne osvetlená a celkovo nevhodná na vyučovanie. Podľa predpisov mala mať škola aj rezervnú triedu, takže bolo potrebné postaviť päť nových učební. Apoštolská administratíva v Trnave uvedenú žiadosť prejedala so školskou stolicou v Zohore, ktorá 30.marca 1930 požiadala volených zástupcov politickej obce, aby sa obec o výstavbu nových učební postarala a informovala o tom Školský inšpektorát v Bratislave.

Zástupcami politickej obce v Zohore boli: starosta a obchodník Karol Zettel a poslanci obecného zastupiteľstva Gašpar Rybár, Valent Stroš, Štefan Vachálek, Ján Mifkovič, Fabian Vlček, Michal Valentín, Ján Vissváder, Jozef Hubek, Ján Hrica, Jozef Závrecký, Jozef Volnár, Ján Matlovič, Gašpar Haramia, Tomáš Cabadaaj, František Ščepánek, Valent Bertovič, Michal Rybár, Tomáš Martinkovič, Ján Matlovič (druhý), Jozef Valovič, Ján Hrica, Valent Havran, Viliam Rác, František Havlík, Ján Machura, Vendelín Sloboda, Tomáš Mackovič, Štefan Ivica a Martin Valent.

Rímskokatolícku školskú stolicu v Zohore tvorili: správca farnosti Michal Valach (strýko známeho herca Gustáva Valacha), starosta Karol Zettel, obecný notár Emil Zelenay (otec známeho hudobného skladateľa Pavla Zelenaya), správca školy Viliam Schvacho (otec jednej z prvých slovenských letkýň Vilmy Schvachovej – Hofferovej), učiteľ Pavel Šebo a roľníci Ján Lisý, Ján Matlovič, Michal Rybár, Gašpar Haramia, Matej Antal, Štefan Mifkovič, Matej Havránek, Štefan Vachálek a Štefan Sabol.

Školský inšpektorát požiadala 2.mája 1930 Okresný úrad v Bratislave o zriadenie Obecnej ľudovej školy (a tým zrušenie školy cirkevnej). Uvedenú žiadosť zdôvodňoval znením §23 a §42 už uvedeného čl.XXXVIII/1868 uhorského zákona, ktorý platil na území Slovenska i počas ČSR. Vo vtedajšom znení (vtedajšom preklade z maďarčiny) odcitujeme z uvedeného zákona niekoľko paragrafov, ktoré sa dotýkajú kauzy školy v Zohore:

§ 23. V takých obciach, kde vierovyznania nemajú nariadením zákona zodpovedajúcej národnej školy, jako aj v iných, zákonom týmto označených prípadoch, povinná je obec založiť potrebné národno-vychovávacie ústavy.

§ 24. Školy, ktoré takýmto spôsobom obec založila, sú spoločné pre deti obyvateľov obce bez rozdielu vierovyznania.

§ 25. Vôbec nepovažujú sa od týchto čias za školy doktorého vierovyznania tie učebné ústavy, ktoré z majetku a dôchodkov obce vydržiavajú veškerí občania bez rozdielu vierovyznania.Ohľadom už stávajúcich škôl vierovyznaní ale, ktoré vydržiavajú sa dosiaľ z majetku a dôchodkov obce, na

nadriadeným Okresným úradom a tiež nadriadeným Krajským úradom.”

Než sa však Zohorčania dostali ku kolaudácii, prežili ešte nejednu peripe-
tiu. Okresný úrad v Bratislave vydal 31. augusta 1933, čo bolo mesiac pred za-
čiatkom stavebných prác, nový výmer, podľa ktorého mali predsa len zriadiť
Obecnú ľudovú školu. Starosta Karol Zettel sa s väčšinou obecného zastu-
piteľstva proti tomu bránil nálezmi Najvyššieho správneho súdu v Prahe zo
dňa 16. mája 1934 č. 10066/34 a zo dňa 23. júna 1934 č. 15157/33 a č. 22349/33,
“dlá ktorých nálezov politická obec svojím nákladom nielen môže, ale za
istých okolností, ktoré sú dané i v tomto prípade - aj musí rozšíriť v obci rím.
kat. školu.” Na záver uvádzame problém okolo nápisu na školskej budove.
Ešte 13. septembra 1933 bola Obecnou radou v Zohore vznesená na Krajsný
úrad v Bratislave otázka, či je možné dať na školu nápis “Rím. kat. ľudová
škola”. Krajský úrad sa však ku tomu nevyjadroval a keďže sa blížila ko-
laudácia budovy, obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí 23. júna 1934
schválilo uznesenie, podľa ktorého na školu uvedený nápis umiestnia. Roz-
hodnutia obecného zastupiteľstva sa však zľakol nový zohorský notár Sa-
muel Zachar a 25. júna 1934 poslal Okresnému úradu v Bratislave odvolanie.
V odvolaní obvinil starostu Karola Zettela slovami: “Toto jednanie starostu
nerespektuje nariadenie nadriadených úradov a miesto toho, aby sa sna-
žil členov obecného zastupiteľstva k tomu priviesť, aby s opatrením nápisu
niekoľko dní vyčkali, prijal ich uznesenie ako samozrejme bez ohľadu na to,
keďže by toto bolo v rozpore s prípadným opačným riešením Krajského
úradu, že by v obci pri odstránení nápisu vznikli nepokoje. Preto žiadam
okamžité zakročenie, lebo zodpovednosť na seba neberiem.”

O celej kauze rozhodol svojim výmerom z 8. augusta 1934 Krajský úrad
v Bratislave, ktorým zrušil výmer Okresného úradu v Bratislave zo dňa 31. au-
gusta 1933 a “Súčasne s týmto výmerom konštatuje, že politickou obcou
Zohor zriadené nové triedy v zmysle 2. odst. §-u 25. zák. čl. XXXVIII. 1868 treba
považovať za cirkevné”.

Na záver uvádzame údaje z monografie ZOHOR: “Stavbu projektoval
a postavil bratislavský podnikateľ Martin Plačko. Obecná kronika uvádza
náklady na stavbu školy bez vnútorného zariadenia vo výške 450 tisíc korún.
Kronikár poznamenal, že budova vyhovovala takmer všetkým požiadavkám
modernej výchovy a výučby. Posvätenie školskej novostavby vykonal počas
veľkej slávnosti 2. septembra 1934 Andrej Hlinka. Okrem neho prehovoril
starosta obce Karol Zettel, školský inšpektor František Jozka, zástupca okres-
ného úradu Mandelík, bývalý zohorský dekan Gratzer a ďalší.” Použitý zdroj

Použitý zdroj:

BAHNA, M., KRIVÝ, V.: Ako volili národnosti a konfesie v parlamentných
volbách roku 1929 na Slovensku IN: Historický časopis, 64, 1, 2016.

BESEDIČ, M. a kol.: ZÁHORSKÁ BYSTRICA V OBRAZE SIEDMICH STOROČÍ.
Bratislava: Mestská časť Bratislava- Záhorská Bystrica, 2014. 326 s. ISBN 978-
80-971731-1-1.

ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD: Volby do Národního shromáždění - 1920 až
1935 <https://www.czso.cz/csu/czso/volby-do-narodniho-shromazdeni-1920-az-1935-n-2hwwxuf57q>

GABZDILOVÁ, S.: Školský systém na Slovensku v medzivojnovéj
Československej republike (1918-1938), Vydala Univerzita Pavla Jozefa
Šafárika v Košiciach, 2014, 80 strán, ISBN 978-80-8152-142-3.

HALLON, P.: Štyristo rokov malackého školstva, vydalo záhorácke centrum
kultúry v Malackách, 1997, 113 strán, ISBN 80-967837-8-5.

HALLON, P.: Nová kniha o Lábe, vydal Obecný úrad v Lábe 1999, 272 strán,
ISBN 80-968154-1-5.

HRNKO, A. a kol.: Mesto Stupava v minulosti a dnes, vydala VEDA,
vydavateľstvo SAV. Bratislava 2011. 471 s. ISBN 978-80-224-1170-7.

HROMNÍK, M.: VELKÉ LEVÁRE, vydal Obecný úrad Velké Leváre 1997, 71
strán.

IRŠA, J.: JABLOŇOVÉ, vydal OÚ v Jablonošom v spolupráci so Záhorským
múzeom v Skalici v roku 1992, 128 strán, ISBN 80-85446-11-1.

MACEJKA, M., VRABLEC, P. a kol.: ZOHOR, vydal Obecný úrad Zohor, 2014.
231 s. ISBN 978-80-971620-8-5.

POKORNÝ, V. a kol.: DEVÍNSKA NOVÁ VES Vlastivedná monografia, Miestny
úrad Devínska Nová Ves Bratislava 1995, 293 s., ISBN 80-967300-2-9.

POTEMRA, M.: Školstvo na Slovensku v rokoch 1901-1918. Bibliografický
prehľad. Tématická bibliografia v rámci Bibliografie článkov zo slovenských
a časopisov v rokoch 1901-1918. Košice: Štátna vedecká knižnica
v Košiciach. 1990. 584 s. ISBN 80-5328-00-3.

ŠIMEK, J.: Jakubov od minulosti k dnešku, vydala Obec Jakubov, 2012, 303
strán, ISBN 978-80-971174-6-7.

ŠIMKOVIČ, O.: V objatí rieky Moravy, Vydal Obecný úrad Záhorská Ves
s podporou BSK, Bratislava 2012, 216 strán, ISBN 978-80-970889-1-0.

TURCSÁNY, J.: LOZORNO, Vydal Obecný úrad Lozorno, 2004, 179 s., ISBN
80-969180-4-4.

ZAJÍČKOVÁ, M. a kol.: Moravský Svätý Ján 1499-1999, vydalo Záhorské
múzeum skalica a Obecný úrad Moravský Svätý Ján, 1999, 178 strán, ISBN
80-85446-34-0.

XXXVIII. zákonný článok o vyučovaní v národných školách zo 7. decembra
1868

Zákon č. 226/1922 Sb. z 13. júla 1922

Štátny archív Bratislava, pobočka Modra: OÚ Bratislava okolie, administratívne
spisy 1934, krabica č. 67, inv. Č. 301.

Denník ČSDSD: Robotnícke noviny zo dňa 21. februára 1931

Mgr. Terézia Pavlásková
Ing. Jozef Pavlásek

Výstava ľudových odev

Záhorské múzeum v Skalici 8.12.2017 o 16.00 hod.
otvorilo vernisážou výstavu pod názvom Ľudový
odev na Záhorí – tradícia a dnešok.

Výstava mapuje lokálne formy sviatočného a ob-
radového mužského a ženského odevu. Pozostáva
z troch častí. Prostredníctvom kompletných odevov
inštalovaných na figurínach, jednotlivých súčiastok,
textov a obrazového materiálu oboznámi návšte-
vníka s podobami skalického, holičského, šaštínskeho,
senického, jablonického, moravskosvätojánskeho,
malackého a plaveckého ľudového odevu v minulos-
ti. Rozdelená je do troch častí.

Prvá časť obsahuje texty, ktoré charakterizujú
druhy ľud. odevu, opisujú jednotlivé komplety, krojo-

vé súčiastky, poskytujú podrobné informácie k vysta-
veným exponátom.

Druhá časť sú jednotlivé vystavené predmety-
kompletné odevy na figurínach, súčiastky odevov.
Poslednú časť tvoria fotografie, ktoré dokumentujú
súčasnú podobu ľudového odevu slobodných žien
na Záhorí a zachytávajú krátky postup pri ich oblie-
kaní.

Výstava trvá do 23. 2. 2018. S katalógom výstavy je
možné zakúpiť si na nej aj novú monografiu Mojmir
Benžu Tradičný odev Záhoria, kde sa nachádzajú aj
fotografie zohorských krojov a ich súčastí.

I. Greliková

Hádzaná v Zohore v rokoch 1983 – 1988

Dievčenské družstvo

V roku 1983 sa začala písať história zatiaľ posledného dievčenského hádzanárskeho družstva v Zohore. V tomto roku sa náš tréner Štefan Baláž, ktorému tento šport nesmierne učaroval a sám býval aktívnym hráčom, snažil pre tento šport nájsť nadšenie a záľubu aj u iných generácií a právom si myslíme, že sa mu to podarilo. Hľadal možnosť, ako by sa mohol v tomto športe ďalej angažovať, aj keď už v aktívnej činnosti sám ďalej nepokračoval. Prišiel s myšlienkou založiť hádzanársky oddiel dievčat. A tak sa k tomuto športu dostal aj náš kolektív. Základ družstva tvorili vtedy tretiačky navštevujúce ZŠ v Zohore, ku ktorým sa pridalo zopár dievčat aj zo štvrtej triedy. Menovite tretiačky: Andrea Ondříková, Silvia Sabolová, Renáta Fumačová, Eva Matlovičová, Zuzana Kovárová, Viktória Lacková, Vladimíra Cabadajová, Simona Šteffeková a Jana Greifová a zo štvrtáčok: Adika Valentová, Monika Mundoková a Lucia Kobelárová. V ďalšom roku staršie dievčatá a niektoré ďalšie odišli a náš káder sa rozšíril o mladšie hráčky: Renátu Šteffekovú, Moniku Zvarovú, Silviu Šteffekovú, Janu Šteffekovú. Posledné roky sa k nám pridala aj Silvia Bojkovská a Alena Lukovská. Z týchto hráčok tréner zostavil základnú zostavu na nasledovných postoch: brankárky – Janka Šteffeková a Viki Lacková, neskôr Alena Lukovská, spojky – Silvia Sabolová a Renáta Fumačová, stredný rozohrávač – Andrea Ondříková, pivot – Eva Matlovičová, krídla – Zuzana Kovárová, Renáta Šteffeková, Silvia Šteffeková, Monika Zvarová, neskôr Silvia Bojkovská.

Najskôr sme využívali ihrisko pri ZŠ a po postavení nového v roku 1987 (v terajšom športovom areáli) sme sa presunuli práve sem. Trénovali sme 2x do týždňa (v zime v telocvični ZŠ). Tréner bol na nás síce tvrdý a prísny, ale vždy sme si ho veľmi vážili a rešpektovali ho. Neskôr, keď sme sa naučili pravidlá a nadobudli herné skúsenosti, tréner vybavoval priateľské zápasy s okolitými hádzanáorskými družstvami. Na „Lozornanky“ sme zo začiatku nemali, venovali sa hádzanej už dlhšie a boli od nás lepšie. Ale dievčatá z Malaciek, Stupavy, Plaveckého Štvrtka, dokonca aj chlapcov z Plaveckého Štvrtka sme porážali. Neskôr sme s týmito družstvami hrávali okresnú súťaž. Zmerali sme si sily aj s našimi dorastenkami, ktoré v tom čase u nás pôsobili a po určitej dobe trénovali sme dokázali poraziť aj tie. V prvom alebo druhom roku pôsobenia sme boli aj na turnaji družstiev v Brezovej pod Bradlom, kde sme si vybojovali víťazstvo a priniesli si medaily. Bol to náš prvý oficiálny turnaj. Prvé registračky sme mali od roku 1984. Keďže tréner v nás videl hráčsky potenciál a chcel, aby sme sa stále zlepšovali, pochopil, že treba hrať zápasy pravidelne a prihlásil nás na „Bratislavskú ligu“, kde sme hrávali zápasy skoro každý víkend počas celej letnej sezóny. Boli v nej družstvá z Bratislavy a my dievčatá s „dzedziny“. Zo začiatku sme na zápasy chodievali vlakom, ale neskôr nám TJ Družstevník Zohor dal na tieto zápasy k dispozícii autobus. Takisto sme vyfasovali dresy, chrániče a krásne teplákové súpravy s nápisom TJ Družstevník Zohor. Boli sme na ne patrične hrdé.

V Bratislavskej lige sme sa vôbec nestratili, ale naopak figurovali sme vždy na tých top priečkach. Na Inter Bratislava sme nemali, so Spojami Bratislava a s MDŽ-kou sme občas vedeli uhráť vyrovnaný výkon, párkrát ich aj poraziť, ale nad ostatnými družstvami sme väčšinou vždy vyhrávali (Štart BA, Vinohrady, Čuňovo, Mladá Garda, Petržalaka, Trnávka, nepočujúci). V konečnej tabuľke sme končili na 3. – 4. mieste. Túto ligu sme hrávali až do ukončenia našej „kariéry“ v roku 1988.

V poslednom roku nášho pôsobenia sme sa dostali na medzinárodný turnaj do Prahy. Na tento turnaj sa k nám pridala aj Eva Cabadajová, ktorá predtým hrávala v Lozorne. Bol to jeden z najväčších turnajov konaných vo východnej Európe. Boli tam družstvá z NDR, ZSSR, Poľska, Maďarska, Československa. Tréner spolu s predsedom hádzanárskeho oddielu TJ Družstevník Zohor – Vladom Struhárom zabezpečili odvoz, ubytovanie, stravovanie a vybrali sme sa zbierať medzinárodné skúsenosti. Aby sme sa v ďalekej „cudzine“ nestratili a mali pri sebe aj morálnu pomoc, išli s nami na tento turnaj aj naši muži – hádzanári: Vlado Struhár, Milan Vachálek (Švirec), Miro Kovár (prešlap), Pišta Zálesňák (Báči), Dušan Kovár a rodičia: Zvarovci, p. Bojkovský. Turnaj nám vcelku vyšiel, bol

Prvý turnaj, Brezová pod Bradlom

rozlosovaný v dvoch skupinách (spolu cca. 17 družstiev). V základnej časti sme napríklad dokázali poraziť družstvo z Drážďan. Po odohraní základnej časti – systémom „každý s každým“ sme bojovali s družstvom z druhej skupiny o postup medzi 8 najlepších. Ak si dobre spomíname, išlo o slovenské družstvo Šahy. Tento zápas sme bohužiaľ prehrali, čo bola veľká škoda, keďže by nám zabezpečil najhoršie ôsme miesto. V ďalšej fáze turnaja sme nakoniec v boji o deviatu priečku porazili najtesnejším možným spôsobom družstvo z Poľska. Po dohraní stanoveného základného času prišlo na predĺženie a keďže ani tu sa nerozhodlo, prišli na rad sedmičky. Tu sa nám darilo viac a Polky sme nakoniec zdolali. Bol to krásny zážitok, na ktorý veľmi rady spomíname.

V jeden deň počas turnaja sme mali po odohraní zápasov dostatok voľného času a boli sme sa pozrieť aj na orloj a na Katedrálu sv. Víta – mali sme šťastie, v tom období práve vystavovali korunovačné klenoty. Na spiatocnej ceste k autobusu sa nám stratili dve dievčatá (Renáta a Zuzana), vraj si odskočili do obchodného domu (Kotva), kde si chceli kúpiť nejaké suveníry. Našťastie všetko dobre dopadlo a v poriadku sa po určitom čase objavili. To sme boli ôsmačky (väčšina základnej zostavy) a po letných prázdninách nás čakali nové školy, cestovanie, nebolo už toľko času a navyše hráčska základňa nebola až taká veľká a nebolo ju kým dopĺňať. Tréner si tieto skutočnosti uvedomil a aj keď s ťažkým srdcom a po dlhom rozhodovaní predsa len v ďalšom roku sme už v hádzanej nepokračovali. Ale boli to krásne časy... Niektoré hráčky (Andrea O., Eva M., Silvia S., Renáta F. a Zuzana K.) dostali aj ponuku pôsobiť ďalej vo Vinohradoch alebo na Štarte, ale po pár tréningoch zistili, že už to nie je čo bývalo, starý kolektív chýbal, a tak sa aj ony prestali tomuto športu venovať.

Turnaj v Prahe

Pikošky z tohto obdobia

Zuzana Kovárová: „Tréner nemôžem behať, mám šelest na srdci.“ Tréner: „Akurát tak na jazyku...“

Vždy na začiatku tréningu sme v rámci rozcvičky absolvovali beh – „kolečka“ okolo ihriska. V areáli základnej školy bola za bránkou veľká plechová búda. Renáta a Zuzana sa chceli uliať z behu a schovali sa za ňu v domnienke, že tréner pri takom počte dievčat nezistí, že niektoré chýbajú. Samozrejme, tréner má oči všade, prišiel na to a dievčatá dostali behať kolečka navyše.

Niekedy v rokoch 1984 – 85 (na diplomoch bohužiaľ chýba rok) nám tréner oznámil, že v rámci kondičky má pre nás pripravené prekvapenie. Nastúpili sme všetky do autobusu a odviezol nás na súťaž v behu na 1km – staršie žiačky. Oficiálne sa to volalo „Beh Priateľstva“ a konal sa vo Vysokej pri Morave. Trénera sme nesklamali a vo svojej kategórii Andrea Ondříková získala 1. miesto a Eva Matlovičová 2. miesto. Bol na nás patrične hrdý.

Zohor - na školskom dvore

Na záver by sme chceli touto cestou poďakovať trénerovi za naozaj krásne prežitých šesť rokov pri hádzanej a spoločne strávených chvíľach. Až teraz si uvedomujeme, čo nám dokázal obetovať na úkor svojej rodiny, voľného času a záľub. Srdečná vďaka!

Členky dievčenského hádzanárskeho družstva

Športujeme aj počas Vianoc

Druhý sviatok vianočný, ľadová plocha, telocvičňa základnej školy. Čo majú tieto spojenia spoločné? Asi toľko, že na ľadovej ploche sa stretli vyznávači snáď najobľúbenejšieho zimného športu – hokeja a v telocvični sa konal zase pod záštitou OZ Roconaba turnaj vo volejbale – zmiešané družstvá. Prihlásilo sa 5 družstiev, z toho jedno malacké, ktoré sa stalo aj družstvom víťazným. Vďaka obecnému úradu boli pre víťazov pripravené aj ceny.

Už 4.ročník Štefanského turnaja v hokeji si našiel svoje miesto v kalendári a bol veľmi očakávaný. Nielen hráči sa už nevedeli dočkať, ale tešili sa aj diváci. A veru bolo sa načo pozerieť. Veď chalani bojovali ako o život.

Na ľad nastúpilo päť mužstiev v plnej zbroji. Nechýbali ani trojnásobní víťazi Zohorskí roxori, na ktorých si brúsili zuby všetky zúčastnené mužstvá. Družstvo Áčkarov v zložení A. Sabol, L. Šenkár, M. Mendl, N.Šteffek, M. Mizner, J. Malík, P. Štefanovič, T. Maták a M. Tomášek, nenechalo nič na náhodu, posilnili post brankára a v tom bola ich najväčšia sila. So Zohorskými Roxormi síce remizovali, ale lepšie skóre ich posunulo na prvú priečku. Turnaj

Vítazi turnaja Áčkari

	RINKOP	ZOHORSKÝ ROXORI	ÁČKARI	ROCONABA	MUFUZA	SKÓRE	BODY	PORADIE
RINKOP		0 : 4	2 : 5	2 : 7	1 : 5	5 : 21	0	5
ZOHORSKÝ ROXORI	4 : 0		2 : 2	4 : 2	4 : 2	14 : 6	7	2
ÁČKARI	5 : 2	2 : 2		4 : 1	5 : 1	16 : 6	7	1
ROCONABA	7 : 2	2 : 4	1 : 4		3 : 1	13 : 11	4	3
MUFUZA	5 : 1	2 : 4	1 : 5	1 : 3		9 : 13	2	4

sa začína herne dosť vyrovnávať a najmladšie mužstvo Mufuza je z roka na rok lepšie a lepšie, a tak môžeme v budúcnosti očakávať, že boj o prvenstvo bude ešte zaujímavejší.

Organizátori by sa touto cestou veľmi radi poďakovali starostovi obce Martinovi Zálesňákovi, že im prenajal ľadovú plochu len za symbolickú cenu

prenájmu a aj všetkým, ktorí pomáhali okolo realizácie turnaja. Veľká vďaka patrí aj najmladším pomocníkom, ktorí obsluhovali celý deň časomieru.

Odveta turnaja sa koná 20.1.2018 o 9:00 hodine a všetci ste srdečne vítaní.

A.Fumač

Správy z požiarnej zbrojnice

Dňa 18. novembra sa konali halové majstrovstvá v hasičskom športe vo Svite. V roku 2016 boli naši hasiči na tejto súťaži nováčikmi a súťaž sa im zapáčila, a preto sa vybrali aj v roku 2017. Získali ocenenie za účasť najvzdialenejšieho dobrovoľného hasičského zboru na súťaži.

Rok 2017 najmladší hasiči zakončili prespávačkou na zbrojnici. Kreslili obrázky, hrali sa hry, hľadali poklad a na záver si pozerali rozprávku. Cez noc dobili baterky a mohli opäť plne šantiť. Človeku srdiečko skáče radosťou, keď vidí radosť na tvárach detí, vyrastá z nich naša budúca generácia zanietých hasičov.

Dňa 7.1.2018 bola naša jednotka DHZ Zohor povolaná k pátracej akcii po nezvestnej žene. Naša pomoc profesionálnym zložkám spočívala v prehľadávaní brehov a plytčín. Pri pátraní pomáhali aj DHZ z okolitých obcí a dobrovoľníci s dronom.

Grafikon Vlakovej Dopravy

BRATISLAVA - KÚTY											KÚTY - BRATISLAVA										
Vlak	Br.h.	Br.ž.s.	Br.la	D.N.V.	Zohor	Pl.Štv.	MA	VLev.	Kúty	Poznámky	Vlak	Kúty	VLev.	MA	Pl.Štv.	Zohor	DNV	Br.la	Br.ž.s.	BA	Poznámky
2000	4:24	4:30	4:33	4:40	4:51	4:56	5:02	5:09	5:28	X	2001	3:42	4:01	4:09	4:14	4:20	4:31	4:38	4:41	4:47	
NZ	2002	5:16	5:22	5:25	5:32	5:48	5:54	6:01	6:20		2003	4:02	4:21	4:29	4:34	4:40	4:51	4:58	5:01	5:07	ide X, nejde 23.XII.-71
NZ	2004	6:16	6:22	6:25	6:32	6:48	6:54	7:01	7:20	12	REX1861	4:46	5:05	5:13			5:28				X
Pez.	30:40	6:16	6:22	6:25	6:32	6:48	6:54	7:01	7:20	ideX,nejde31.XII-71	2041		5:19	5:25	5:38	5:51	5:58	6:01	6:07	6:07	X
Pez.	30:42	7:16	7:22	7:25	7:32	7:48	7:54			ideX,nejde31.XII-71	2007	5:38	5:57	6:05	6:10	6:16	6:27	6:34	6:37	6:43	
	2008	8:16	8:22	8:25	8:32	8:48	8:54	9:01	9:20	12	REX1863	5:58	6:17	6:25			6:40			6:53	X
Pez.	30:44	8:16	8:22	8:25	8:32	8:48	8:54	9:01	9:20	ideX,nejde31.XII-71	2043		6:28	6:34	6:39	6:51	6:58	7:01	7:07	7:07	X
	2042	9:16	9:22	9:25	9:32	9:48	9:54			ideX,nejde31.XII-71	REX1865	6:38	6:57	7:05			7:22			7:35	ide X, nejde 23.XII.-71
	2012	10:16	10:22	10:25	10:32	10:48	10:54	11:01	11:20		2011	6:38	6:57	7:05	7:10	7:16	7:27	7:34	7:37	7:43	12
	2044	11:16	11:22	11:25	11:32	11:48	11:54			ideX,nejde31.XII-71	2045		7:08	7:14	7:19	7:28	7:35	7:38	7:44	7:44	ide X, nejde 23.XII.-71
	2016	12:16	12:22	12:25	12:32	12:48	12:54	13:01	13:20	12	2013	7:22	7:41	7:49	7:54	8:02	8:13	8:21	8:24	8:30	ide X, nejde 23.XII.-71
BNM	2072	12:16	12:22	12:25	12:32	12:48	12:54	13:01	13:20	ideX,nejde31.XII-71	2047		8:18	8:24	8:29	8:39	8:46	8:49	8:55	8:55	ide X, nejde 23.XII.-71
	2046	13:16	13:22	13:25	13:32	13:48	13:54	14:01	14:20	ideX,nejde31.XII-71	2015	8:38	8:57	9:05	9:10	9:16	9:27	9:34	9:37	9:43	
REX	1860	13:32			13:45		14:00	14:07	14:27	ideX,nejde31.XII-71	2049		10:05	10:11	10:16	10:27	10:34	10:37	10:43	10:43	ide X, nejde 23.XII.-71
	2020	14:16	14:22	14:25	14:32	14:48	14:54	15:01	15:20	ide 6 a T	2019	10:38	10:57	11:05	11:10	11:16	11:27	11:34	11:37	11:43	
	2048	14:16	14:22	14:25	14:32	14:48	14:54			X	2051		12:05	12:11	12:16	12:27	12:34	12:37	12:43	12:43	ide X, nejde 23.XII.-71
REX	4284	14:32			14:45		15:00	15:07	15:27	X Breclav (15:54)	2023	12:38	12:57	13:05	13:10	13:16	13:27	13:34	13:37	13:43	
	2050	15:16	15:22	15:25	15:32	15:48	15:54			X	2053		14:27	14:33	14:38	14:51	14:58	15:01	15:07	15:07	ide X, nejde 23.XII.-71
REX	1864	15:32			15:45		16:00	16:07	16:27	X	1737	14:38	14:57	15:05	15:10	15:16	15:27	15:34	15:37	15:43	ide X, nejde 23.XII.-71
	2024	16:16	16:22	16:25	16:32	16:48	16:53	17:01	17:20	12	2027	14:38	15:57	15:05	15:10	15:16	15:27	15:34	15:37	15:43	12
	2052	16:16	16:22	16:25	16:32	16:48	16:53			ideX,nejde31.XII-71	2055		15:19	15:25	15:32	15:51	15:58	16:01	16:07	16:07	X
REX	4286	16:32			16:45		17:00	17:07	17:27	ideX,nejde31.XII-71	1741	15:38	15:57	16:05	16:10	16:16	16:27	16:34	16:37	16:43	ide X, nejde 23.XII.-71
	1740	17:16	17:22	17:25	17:32	17:48	17:54			ideX,nejde31.XII-71	2057		16:19	16:25	16:32	16:51	16:58	17:01	17:07	17:07	X
REX	1868	17:32			17:45		18:00	18:07	18:27	ideX,nejde31.XII-71	4285	16:38	16:57	17:05	17:10	17:16	17:27	17:34	17:37	17:43	X
	2028	18:16	18:22	18:25	18:32	18:48	18:54	19:01	19:20	ide 6 a T	2031	16:38	16:57	17:05	17:10	17:16	17:27	17:34	17:37	17:43	ide v 6 a T
	4288	18:16	18:22	18:25	18:32	18:48	18:54	19:01	19:20	X	2059		17:19	17:25	17:32	17:51	17:58	18:01	18:07	18:07	ide X, nejde 23.XII.-71
	2030	19:16	19:22	19:25	19:32	19:48	19:54	20:01	20:20	ideX,nejde31.XII-71	2033	17:38	17:57	18:05	18:10	18:16	18:27	18:34	18:37	18:43	X
	2032	20:16	20:22	20:25	20:32	20:48	20:54	21:01	21:20		2035	18:38	18:57	19:05	19:10	19:16	19:27	19:34	19:37	19:43	
	2034	21:16	21:22	21:25	21:32	21:48	21:54	22:01	22:20	ideX,nejde31.XII-71	2231					20:13	20:27	20:35	20:38	20:45	ide 6 a T zo Z.V.
	2036	22:16	22:22	22:25	22:32	22:48	22:54	23:01	23:20	ideX,nejde31.XII-71	2037	19:38	19:57	20:05	20:10	20:16	20:27	20:34	20:37	20:43	ide X, nejde 23.XII.-71
	2038	23:16	23:22	23:25	23:32	23:48	23:54	00:06	00:26		2039	21:18	21:37	21:45	21:52	21:58	22:11	22:20	22:23	22:29	

12-ide 6 a T v období 23.XII - 71 ide denne

12-ide 6 a T v období 23.XII - 71 ide denne

Železnice Slovenskej republiky majú vyhrádné právo zmeny GVD.
aktuálne informácie: www.zsr.sk www.slovakrail.sk

IDS BK 250 Bratislava-Zohor-Suchohrad-Malacky
SLOVAK LINES 102418 Bratislava - Zohor - Suchohrad - Malacky

Platí od 10. decembra 2017
do 8. decembra 2018

Prepravu zabezpečuje : Slovak Lines, a.s., Bottova 7 811 09 Bratislava tel:18 211; info@slovaklines.sk, www.slovaklines.sk

Table with 15 columns (1-15) and rows listing routes from Bratislava, AS to Malacky, želez. st. with various time and status indicators.

Table with 15 columns (226-259) and rows listing routes from Bratislava, AS to Malacky, želez. st. with various time and status indicators.

1. Úspešne zaznamenal integrovaný dopravný systém v Bratislavskom kváli (IDS BK). Na inke platí. Prepravu poskytujú IDS BK. Úspešne zaznamenal integrovaný dopravný systém v Bratislavskom kváli (IDS BK). Na inke platí. Prepravu poskytujú IDS BK. Úspešne zaznamenal integrovaný dopravný systém v Bratislavskom kváli (IDS BK). Na inke platí. Prepravu poskytujú IDS BK.

IDS BK 250 Bratislava-Zohor-Suchohrad-Malacky
SLOVAK LINES 102418 Bratislava - Zohor - Suchohrad - Malacky

Plati od 10. decembra 2017
do 8. decembra 2018

opačný smer Prepravu zabezpečuje : Slovak Lines, a.s., Botlova 7 811 09 Bratislava tel.18 211 ; info@slovaklines.sk, www.slovaklines.sk.

Table with 28 columns representing stations and rows for various routes including Malacky, Záhorská Ves, Suchohrad, and Bratislava. Includes symbols like 'p', 'x', 't', 'd' and numerical departure times.

opačný smer - pokračovanie

Continuation of the railway schedule table, covering routes from Bratislava to Malacky and other stations. Includes detailed notes on the right side regarding ticketing and service changes.

Vertical text on the right side of the second table providing additional information, including dates like '12.2017' and '12.2018', and notes about the 'MHD' (Metropolitan Transport) and 'IDS BK' (Inter-Regional Bus Rapid Transit).

Materské
centrum
Motýlik

Cvičme s detičkami

od 5 mesiacov
do 3 rokov

Pohybovými aktivitami a hrami vytvárame deťom prostredie pre zážitkové skúmanie a podporujeme ich prirodzený pohybový vývoj. K stimulácii psychomotorického vývinu detí používame hudbu, pohybové hry, rytmické cvičenia a pomôcky. Spoločným cvičením sa prehľbuje vzťah medzi mamičkou a dieťaťom.

KURZY

od 5 mesiacov - 1 rok
- utorok od 9:00 - 9:45

od 1 roka - 3 rokov
- utorok od 10:00 - 10:45

- dĺžka kurzov je 6 týždňov
- cena za kurz je:
- 20 eur pre členov MCM
- 25 eur pre nečlenov MCM

MC Motýlik
Dolná 15
Zohor 90051

Prihlásenie:

facebook
Materské centrum Motýlik

Email
motylik.materskecentrum@gmail.com

Cvičme spolu pre radosť

Materské
centrum
Motýlik

Vás pozýva na
Hudobný kalendár

17.3.2018 o 16.00 hod.
v Kultúrnom dome v Zohore

vstupné: ľubovoľné

príďte
si zaspievať
s Miou

**Hudobný
kalendár**

www.miapredeti.sk

Obecný úrad v Zohore Vás pozýva na

KARNEVAL

V SOBOTU NA LADE
20. 1. 2018 17:00 - 19:30

Na ľadovej ploche v Zohore

Hrá skupina **Vega** Ustup na ľad iba v maske
(hokejista nie je maska)

O občerstvenie postarané

U prípade nepriaznivého počasia sa Karneval nekoná

+ SPOLU POMÔŽEME
SLOVENSKÝ
ČERVENÝ
KRÍŽ

**Zvoz darcov krvi
2018 - piatky**

23. február

+++

22. jún

+++

26. október

**BREVIÁR
TECINY
FRANCINY**

**DIVADLO
ŠACHOR**

Ľáska vjerná.
Ľáska objetavá.
Ľáska vječná . . .

**HRÁME: 17. 2. 2018 - SOBOTA O 19:00 HOD
18. 2. 2018 - NEDEĽA O 16:00 HOD**

MIESTO: KD ZOHOR

Spomienka na všetkých, čo vo vojne padli a priniesli svoju drahú obeť.

Partneri podujatia:
Z verejných zdrojov podporil

AK NÁS CHCETE PODPORIŤ

Číslo účtu: 23010 91208 / 8330

(FIO BANKA)

IBAN: SK98 8330 0000 0023 0109 1208

Za vašu podporu Vám srdečne ďakujeme.

Bližšie informácie a predvyplnený

formulár nájdete na stránke

www.divadlosachor.sk

AK NÁS CHCETE PODPORIŤ 2% Z VAŠICH DANÍ,

potrebné údaje sú:

Obchodné meno (názov): Šachor

Adresa: Lábska 13, 900 51 Zohor

IČO: 42132258

Právna forma: Občianske združenie

Číslo účtu: 23010 91208 / 8330 (FIO BANKA)

IBAN: SK9883300000002301091208

Email: kontakt@divadlosachor.sk

**ZÁKLADNA ŠKOLA ZOHOR V SPOLUPRÁCI
S OBECNÝM ÚRADOM V ZOHORE**

POZÝVA VŠETKY DETI OBCE NA

KARNEVAL

ALICA V KRAJINE ZÁZRAKOV

KEDY: 27. JANUÁR 2018 O 15:00

KDE: KULTÚRNY DOM V ZOHORE

**ČAKÁ VÁS DJ MAREK, BOHATÁ
TOMBOLA, SLADKÉ ODMENY**

VSTUPNÉ ĽUBOVOLNÉ

Občianske združenie Zohorké ozveny, Obecný úrad v Zohore,
Divadelný súbor Šachor a občianske združenie A prožme

Vás pozývajú na

**10. KROJOVANÝ
FAŠANG**

**10.2.2018
18:00 - 3:00**

v Kultúrnom dome v Zohore

Hrá dychová hudba
Višťučanka
country kapela
lofoši
a **Heligonkáři**

Pečenky od Marišky

Vstupné: 10 Eur
V predpredaji: 9 Eur

Predpredaj vstupeniek: 0905 306 660 0905 984 495
Internet: <http://rezervacie.ozzo.sk/>

Úžasná správa sa k nám dostala, že 13. januára 2018 do stavu manželského vstúpil náš jediný a jedinečný, deťmi milovaný pán učiteľ a dlhoročný miništrant Branko Šteffek. Jeho vyvolenou sa stala Katka Kotlárová, teraz už Šteffeková.

Vážení novomanželia!

Vykročíte dvaja. Do daru lásku si dáte, až po hrob vpíšete svoje mená. Na spoločnej ceste životom Vám želáme zdravie, šťastie, lásku, vzájomného porozumenia a ochoty obetovať sa v tých najťažších chvíľach života. Buďte si vzájomnou oporou a vybudujte si šťastný domov. Len pevné múry postavené z trvalého materiálu prežijú! Nezapudnite na dôveru a úprimnosť. Sú najúžasnejšími vlastnosťami ľudí.

Želáme Vám dlhý spoločný život, aby ste si v období staroby s kľudným svedomím povedali, že ste žili jeden pre druhého a Váš život mal každý deň cenu.

Zo srdca želá
redakcia Zohorského Hlasu

Obvodná organizácia Slovenského rybárskeho zväzu
ZOHOR pri MsO Záhorie

oznamuje svojim členom

termíny brigád na rok 2018

18. 2. ~ 3. 3. ~ 29. 4. ~ 13. 5.

23. 6. ~ 21. 10. ~ 17. 11.

Zraz členov je vždy
pred rybárskym domom v Zohore o 8:00 hod.

So sebou si prineste pracovné náradie a členský preukaz.

Milí Zohorčania a priatelia Zohora!

Už od **11.2.2018** si môžete zakúpiť lístky na

14. ročník Farského plesu v Zohore.

Kedy?

Po nedeľnej svätej omši o 9:15 hod. a 11:45 hod.

Kde?

V sakristii Kostola
svätej Margity Antiochijskej.

Ples, na ktorom Vás čaká výborná živá hudba,
zaujímavý kultúrny program, chutné a bohaté občerstvenie,
pestrá tombola a po polnoci diskotéka DJ Mareka Zálesňáka
sa bude konať

14. 4. 2018.

Sledujte nás na Facebookovej stránke Farský ples v Zohore.

MILAN SLÁDEK

KRÍŽOVÁ CESTA

Hudba: Marcel Dupré

26. február 2018, 19:00 hod.
kostol sv. Margity Antiochijskej v Zohore

MILAN SLÁDEK pantomíma
ŠTEFAN BUČKO recitácia

www.milansladek.de
www.arseos.eu

ARSEOS